

ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสชและนิมาน
ในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น

ปริญญาพันธ์

ของ

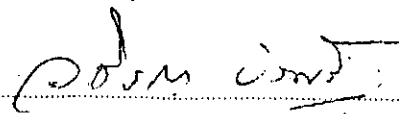
รัตนา ปวะบุตร

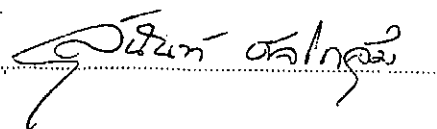
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2520

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

 ..... ประธาน

 ..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิรญา บัวศรี และ อาจารย์
สุนันท์ ศลโกสุม ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และตรวจแก้ปัญญานิพนธ์ฉบับนี้
ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งนับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเป็นรูปเล่ม

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์
แนะแนว ท่านผู้ปกครอง และนักเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาแต่ละแห่ง ในจังหวัด
ขอนแก่น ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการอำนวยความสะดวก การรวบรวมข้อมูล และ
ตอบข้อมูล

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ส.วาสนา ประवालพฤษ์ ที่กรุณาให้ใช้เครื่อง
คิดเลข และช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณนิภา พงศ์วิรัตน์ ที่ให้กำลังใจอย่างดีในการทำ
ปัญญานิพนธ์ฉบับนี้

รัตนา ปะบุตร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ ..... ภูมิหลัง ..... ความมุ่งหมายของการศึกษาคนควา ..... ความสำคัญในการศึกษาคนควา ..... ขอบเขตของการศึกษาคนควา ..... นิยามศัพท์เฉพาะ	1 1 4 4 5 6
2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคนควา .. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับ นักเรียนทั่ว ๆ ไป ..... เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรสภาพของเศรษฐกิจของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ..... เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรความแตกต่างระหว่างอายุของ พ่อแม่ผู้ปกครองกับตัวเด็ก ..... เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรสภาพทางการสมรสของพ่อแม่ ผู้ปกครอง .. สมมุติฐานในการศึกษาคนควา	9 9 14 16 18 20
3	วิธีดำเนินการศึกษาคนควา ..... กลุ่มตัวอย่าง ..... การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ..... เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ..... การรวบรวมข้อมูล ..... การจัดกระทำกับข้อมูล ..... สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	22 22 22 25 30 31 31

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
	การวิเคราะห์ข้อมูล	34
	- วิเคราะห์ความแตกต่างของความชั้คแ่ยงระหว่างผู้ปกครอง	
	นักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขใน 4 คาน ตามตัวแปร	
	สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ความแตกต่างระหว่างอายุของ	
	ผู้ปกครองกับนักเรียน สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง .	37
	- วิเคราะห์ความแตกต่างของความชั้คแ่ยงระหว่างผู้ปกครองนักเรียน	
	กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานใน 4 คาน ตามตัวแปรสภาพทาง	
	เศรษฐกิจของผู้ปกครอง ความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครอง	
	กับนักเรียน สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง	50
5	สรุป อภิปรายผลและขอเสนอแนะ	63
	ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	63
	กลุ่มตัวอย่าง	63
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	63
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
	อภิปรายผล	68
	ขอเสนอแนะ	73
	บรรณานุกรม	
	ภาคผนวก	

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง	37
2	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขในค่านิยมและวัฒนธรรม จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง	38
3	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขในด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง	39
4	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง	40
5	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก	41
6	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขในค่านิยมและวัฒนธรรม ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก	42
7	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก	43
8	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก	44

9	ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ประกอบการสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์	45
10	ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้านสังคมและวัฒนธรรม จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ประกอบการสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์	46
11	ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ประกอบการสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์	47
12	ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ประกอบการสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์	48
13	สรุปความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธทั้ง 4 ด้าน	49
14	ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้าน การเรียนและการเลือกอาชีพ จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และสูง	50
15	ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้าน สังคมและวัฒนธรรม จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง	51
16	ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้าน การดำเนินชีวิตในครอบครัว จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และสูง	52
17	ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้าน การปกครองและการควบคุมความประพฤติ จากครอบครัวที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำและสูง	53

18	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก	54
19	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในค่านิยมและวัฒนธรรม ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก	55
20	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในค่านิยมการดำเนินชีวิตในครอบครัว ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก	56
21	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในค่านิยมการปกครองและการควบคุมความประพฤติ ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก	57
22	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในค่านิยมการเรียนและการเลือกอาชีพ จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์	58
23	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในค่านิยมสังคมและวัฒนธรรม จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์	59
24	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในค่านิยมการดำเนินชีวิตในครอบครัว จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์	60
25	ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในค่านิยมการปกครองและการควบคุมความประพฤติ จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์	61
26	สรุปความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานทั้ง 4 ด้าน	62

บทนำ

ภูมิหลัง

คนไทยส่วนมากมีทัศนคติไม่ดีต่อนักเรียนอาชีวศึกษา เพราะเหตุที่ผ่าน ๆ มา นักเรียนอาชีวศึกษามักก่อปัญหาต่าง ๆ เช่น ยกพวกตีกัน ตีดยาเสพติด เกิดชวามเพื่อเรียกร้องข้อสิทธิต่าง ๆ ก่อความเดือดร้อนอยู่เสมอ (วัชรวิ ทรัพย์มี, 2518 : 38) ดังจะเห็นได้จากข่าวหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และสื่อสารมวลชนอื่น ๆ แพรวๆ เรื่อง นักเรียนอาชีวศึกษาก่อเหตุวุ่นวายทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดเป็นประจำ ดังเช่น ข่าวนักศึกษาวิทยาลัยก่อสร้างอุเทนถวายกับนักศึกษาช่างกลปทุมวัน ยกพวกตีกัน เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2519 ที่บริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ทำให้แม่ค้าสองคน ได้รับความเจ็บสาหัส จากลูกกระสุนปืนทั้งสองฝ่าย (สยาม, 19 มิถุนายน 2519 : 16) และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นข่าวที่จังหวัดตาก เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2517 นักศึกษา วิทยาเทคนิคยกพวกเผาวิทยาลัยเกษตรกรรม ทำให้อาคารเรียน โรงฝึกงาน บ้านพักครู เสียหายอย่างมาก (วิทยาสาร, 1 กันยายน 2517 : 7) เป็นต้น

ถ้าพิจารณาถึงเรื่องอายุของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า จะมีอายุระหว่าง 16 - 20 ปี ซึ่งอยู่ในวัยรุ่นตอนปลาย ทางจิตวิทยาถือว่าเป็นวัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งกายและใจ ดังที่ เกโซ สวานนท์ (2514 : 93) กล่าวว่า วัยรุ่นตอนปลายเป็นวัยที่เด็กต้องปรับตัวมาก เพราะเป็นวัยระหว่างความเป็นเด็กกับ ความเป็นผู้ใหญ่ จึงทำให้เป็นระยะชีวิตที่ก่อความไม่สบายใจแก่บิดามารดา ก่อความ วุ่นวายซึ่งเป็นปัญหาอยู่บ่อย ๆ เช่นเดียวกับ ผน แสงสิงแก้ว (2510 : 90) ได้ กล่าวไว้ เด็กวัยรุ่นหนุ่มสาวมีปัญหา มาก เช่น ปัญหาไม่เรียนหนังสือ ปัญหาเกะกะ เกร. ขวนกันทะเลาะวิวาท เป็นอาชญากร เป็นโรคประสาท โรคจิต และทาสยาเสพติด ต่าง ๆ อันเป็นปัญหาที่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ชุมชนคนโดยทั่วไป

ความวุ่นวายที่นักเรียนวัยนี้ก่อขึ้น มิใช่จะเกิดขึ้นเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น ในต่างประเทศเด็กวัยเดียวกันนี้ก็สร้างความวุ่นวายต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่น ประเทศพม่า

นักศึกษาและนักเรียนจากสถาบันต่าง ๆ 17 แห่งรวมตัวกันแย่งชิงศพ อุทัย และกอกการ
 จลาจลขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม 2517 จนทำให้รัฐบาลต้องสั่งปิดโรงเรียน (ประชาชาติไทย
 4 กุมภาพันธ์ 2519, 2) เช่นเดียวกันกับที่อาฟริกาใต้ นักศึกษาประมาณ 10,000 คน
 เกินขบวนประท้วงเรื่องการใช้ภาษา และปะทะกับกำลังของตำรวจ มีผู้เสียชีวิต 23 คน
 บาดเจ็บ 220 คน (สยามรัฐ, 18 มิถุนายน 2519 : 2)

นักเรียนอาชีวศึกษาเป็นบุคคลวัยหนุ่มสาว ซึ่งเป็นวัยที่มีความสำคัญต่ออนาคต
 ของประเทศชาติในด้านการพัฒนากำลังคน แต่เดิมเชื่อกันว่าผู้ที่เข้าเรียนมหาวิทยาลัยไม่ได้
 หรือผู้ที่ปัญหาทางเศรษฐกิจจะเลือกเรียนด้านอาชีวศึกษา (ธนู แสงศักดิ์ 2512 :
 30) ความจริงแล้วโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมาก ความเจริญ
 ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนอุตสาหกรรมแผนใหม่ ทำให้เกิดความ
 ต้องการกำลังคน ระดับอาชีวศึกษามากขึ้น ถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ระยะที่ 2
 (วารสาร สภาการศึกษาแห่งชาติ, มีนาคม 2519) ได้เน้นหนักในการสร้างคนระดับ
 กลาง คือพวกช่างฝีมือให้ทำงานได้ทันทีหลังจากจบการศึกษา เพื่อสนองความต้องการ
 ของตลาดแรงงานในค่านนี้ กระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้าน
 อาชีวะ ได้พยายามสนับสนุนการอาชีวศึกษา เช่น ยกฐานะวิทยาลัยเทคโนโลยีทาง
 อาชีวศึกษาให้มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์
 2519 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตร
 ชั้นสูง (ชานาญ สงวนพงษ์, 2519 : 26) และได้ขยายการศึกษาด้านอาชีวะ ซึ่ง
 ชาดแคลนอยู่ให้มากขึ้น โดยเปิดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในภาคบ่ายขึ้น นับเป็นการ
 ขยายตัวที่รวดเร็วทางค่านนี้ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ทางโรงเรียนต้องมีภาระเพิ่มขึ้น เพราะ
 การขยายจำนวนของนักเรียนและทางโรงเรียนก็ไม่สามารถเลือกนักเรียนที่เข้ามาเรียนได้
 แม้ว่าจะอนุญาตให้โรงเรียนมีสิทธิในการเลือก โรงเรียนก็ยังไม่ม็เครื่องมือที่คัดเลือกเด็ก
 ให้ได้คุณภาพตามต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความประพฤติ (ก้อ สวัสดิพิพาณิชย์,
 2519 : 10)

นักเรียนแต่ละคนที่เข้ามาอยู่ในโรงเรียนย่อมมีภูมิหลังแตกต่างกัน เมื่อจำนวน
 นักเรียนเพิ่มขึ้น ปัญหาด้านพฤติกรรมก็มาก จำเป็นที่ครูจะต้องศึกษาเพื่อช่วยในการแก้

ปัญหา การแก้ปัญหาอย่างหนึ่งก็คือ การเข้าใจถึงภูมิหลังของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สภาพครอบครัว ดังที่สภาวิจัยแห่งชาติ (2509 : 63) ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ พฤติกรรมของเด็ก สรุปไว้ว่า การที่เด็กจะมีความประพฤติปกตินั้น จำเป็นต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างไม่ขาดตกบกพร่องจากครอบครัว และอิทธิพลทางครอบครัวย่อมมีผลต่อการสร้างนิสัยแก่เด็กได้มากกว่าอิทธิพลทางอื่น เด็กที่ขาดการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวอย่างปกติเช่นนี้ ย่อมกลายเป็นเด็กประพฤติผิดได้ ความเห็นนี้สอดคล้องกับ โบเคอร์ และบีช (Boker and Beach, อ้างจาก Garrison, 1955 : 223) ที่ว่า สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่ ลูก และทัศนคติที่ดีของพ่อแม่ จะทำให้ลูกปรับตัวทางสังคมได้ดี ส่วนเด็กที่มีความขัดแย้งกับพ่อแม่เนิ่นนานมักปรับตัวทางสังคมไม่ได้ และอาจมีพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสังคมได้ ปัญหานี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก ซึ่งมักจะเกิดจากช่องว่างระหว่างวัยของเด็กกับผู้ใหญ่ ฝ่ายเด็กมักจะคิดว่าผู้ใหญ่คร่ำครึ ไม่ทันโลก และไม่พยายามเข้าใจตน ผู้ใหญ่ก็เห็นว่าเด็กมีพฤติกรรมแปลก ๆ จนผู้ใหญ่ไม่สามารถตามความคิดของเด็กได้ทัน (สุพรรณา บุญญานิตย์, 2516 : 87) ความจริงนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ เฟลมมิง (Fleming, 1957 . 41) ที่ว่า สาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งเกิดจากการขาดความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาของพ่อแม่ หรือการไม่เข้าใจเด็ก ส่วนเด็กก็ไม่เข้าใจผู้ใหญ่ จึงเกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ผลก็คือ เด็กจะแสดงพฤติกรรมเชิงนิเสธออกมา ดังที่ สกอรัปสกา (Skorupska, อ้างจาก Powell, 1965 : 276) กล่าวว่า ความขัดแย้งทำให้เด็กไม่มีความสุข บางทีรู้สึกตัวเองมีความผิด บางคนมีความรุนแรงถึงขั้นโกรธ เกลียด อายากแค้น แสดงความคัดค้าน และก้าวร้าวมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยทำการสอนอยู่ในจังหวัดขอนแก่นเป็นเวลาสามปี ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมเชิงนิเสธที่นักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดดังกล่าวแสดงออกอยู่เสมอ เช่น การขวางประตูเปิดใส่หมอนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ขณะที่ทำพิธีต้อนรับน้องใหม่ที่สถานีรถไฟ (ไทยรัฐ, 18 มิถุนายน 2519 : 1) การขวางประตูเปิดในงานบอลล์ของโรงเรียนพณิชยการขอนแก่น (เดลินิวส์, 20 กรกฎาคม 2519 : 1) ตลอดจน เหตุการณ์อื่น ๆ ที่เกิดขึ้นอีกหลายครั้ง ทำให้ผู้วิจัยอยากทราบว่าพฤติกรรมเชิงนิเสธของนักเรียนอาชีวศึกษาดังกล่าว

มีสาเหตุเนื่องจากความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง กับตัวนักเรียนหรือไม่ จึงได้ทำการวิจัยเรื่องความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียน กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่นชั้น

๑) ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ และนิมานในควนต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ด้านการเรียน และการเลือกอาชีพ
- 1.2 ด้านสังคม และวัฒนธรรม
- 1.3 ด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว
- 1.4 ด้านการปกครอง และการควบคุมความประพฤติ

2. เพื่อศึกษาว่าความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนขึ้นอยู่กับตัวแปรดังต่อไปนี้หรือไม่

- 2.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจของพ่อแม่ผู้ปกครอง
- 2.2 ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของพ่อแม่ผู้ปกครองกับนักเรียน
- 2.3 สถานภาพทางการสมรสของพ่อแม่ผู้ปกครอง

ความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะของความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธและนิมาน

2. ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธและนิมาน

3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครู ผู้ทำหน้าที่แนะแนว ผู้บริหาร ผู้ที่หน้าที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษา ตลอดจน พ่อแม่ ผู้ปกครอง ได้ทราบถึงลักษณะของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ และนิมาน เพื่อเป็นแนวทางร่วมมือกันป้องกัน และแก้ไขหรือส่งเสริม

4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการแก้ปัญหาพฤติกรรมเชิงนิเสธของนักเรียน และทำการค้นคว้าต่อไป

๕) ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

✓ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษากับนักเรียนอาชีวศึกษา ที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ และนิมาน ซึ่งกำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2519 และผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านั้นด้วย เป็นจำนวนทั้งสิ้น 560 คน จำนวนโรงเรียนที่ทำการศึกษา 7 แห่งในจังหวัดขอนแก่น คือ

- 1.1 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
- 1.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาเขต 1
- 1.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาเขต 2
- 1.4 โรงเรียนช่างกลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 1.5 โรงเรียนพาณิชย์การขอนแก่น
- 1.6 โรงเรียนภูมิสิทธิ์พาณิชย์การช่างกล
- 1.7 โรงเรียนศิริจิตรพาณิชย์การ

2. การศึกษาค้นคว้านี้จะกระทำในขอบเขตที่วางไว้ในจุดมุ่งหมายของการค้นคว้า

เท่านั้น

3. ตัวแปรที่จะศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

- 3.1.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 3.1.2 รัศมีความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน
- 3.1.3 สภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ลักษณะของความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ และนิมานในด้าน

- 3.2.1 การเรียนและการเลือกอาชีพ
- 3.2.2 การสังคมและวัฒนธรรม

3.2.3 การดำเนินชีวิตในครอบครัว

3.2.4 การปกครองและการควบคุมความประพฤติ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ความขัดแย้ง หมายถึง สภาพความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่ไม่ตรงกับผู้ปกครอง ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความวิตกกังวล คับข้องใจ ไม่พอใจในการปฏิบัติตามแนวทางของผู้ปกครอง วัตถุประสงค์ควยแบบสอบถามความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ หมายถึง นักเรียนที่มีความประพฤติขัดกับระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนและประพฤติกวไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน เกณฑ์ที่ใช้ตัดสินว่านักเรียนมีพฤติกรรมเชิงนิเสธมีดังนี้

1. แต่งกายผิดระเบียบของโรงเรียน โดยได้รับการ تذ็เตือนจากครูเกินกว่า 3 ครั้ง
2. ขาดโรงเรียนโดยไม่ลา หรือแจ้งสาเหตุให้ทางโรงเรียนทราบ จนต้องมีหนังสือเตือนถึงผู้ปกครองเกินกว่า 2 ครั้ง
3. พูดจาไม่เรียบร้อยเป็นปกตินิสัย โดยการพูดหยาบผิดลักษณะของสุภาพชน โดยเฉพาะพูดกับครู อาจารย์ และเพื่อนต่างเพศ เป็นประจำ
4. ประพฤติกวไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ เช่น ส่งเสียงดังในห้องประชุม ขณะที่มีการประชุมนักเรียนอยู่ จนทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ซึดเกิดความรำคาญ มีการกระทำในทำนองคังกล่าวเกิดขึ้นเกินกว่า 3 ครั้ง
5. ไม่สนใจในการเรียน เช่น ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา ขอบลอกงานเพื่อน มีกรบกวนเพื่อนขณะที่ครูสอน หรือแสดงกิริยาไม่สนใจ ไม่รับผิดชอบงานจนทำให้ครูต้องวากกล่าวตักเตือนเกินกว่า 3 ครั้ง
6. ไม่ซื่อสัตย์ ไว้วางใจไม่ได้เมื่อมอบงานให้ เช่น เคยทุจริตในการสอบ หรือมีความประพฤติอย่างอื่นทำนองเดียวกันนี้ เกินกว่า 1 ครั้ง
7. ชอบก่อเรื่องทะเลาะวิวาท ซักชวนเพื่อนก่อความไม่สงบกับบุคคลภายนอก

หรือเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬา มักจะตระโกนเชียร์ทำนองท่าทายเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือผู้ตัดสิน มีการปฏิบัติตนทำนองนี้เกินกว่า 1 ครั้ง

8. แสดงพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ครูส่วนใหญ่เห็นว่าไม่ควรกระทำ เกินกว่า 1 ครั้ง หลังจากได้รับการว่ากล่าวตักเตือน เช่น การเข้าไปในสถานเริงรมย์ที่ไม่เหมาะสมวัย เทียบกลางคืนเกินกว่า 4 ทุ่มถึงสี่โดยไม่มีผู้ปกครองพาไป คีฬาสุราหรือยาเสพติด ฯลฯ เป็นต้น

เกณฑ์ดังกล่าวได้จากผลการค้นคว้าของสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก (2516 : 119) และพระราชบัญญัติควบคุมความประพฤติเด็กและนักเรียน (ทวีป วัชรานุกร, 2505 : 497)

การพิจารณาเกณฑ์ดังกล่าวให้อาจารย์ประจำชั้น หรืออาจารย์แนะแนวเป็นคนตัดสินเพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน หมายถึง นักเรียนที่อาจารย์ประจำชั้น หรืออาจารย์แนะแนวลงความเห็นว่า เป็นนักเรียนที่มีความประพฤติดี ตั้งใจเล่าเรียน เป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อน และครูอาจารย์สมกับเป็นตัวอย่งที่ดีได้ โดยเรียงรายชื่อ นักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานดังกล่าวตามลำดับลงมาจากดีที่สุด จนครบจำนวนที่มีอยู่เพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ที่แท้จริงของนักเรียน พ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง รวมทั้งผู้ปกครอง ที่ทำการอบรมเลี้ยงดูนักเรียนโดยให้การอุปถัมภ์ในเรื่องที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภค บริโภค และการเงินมาเป็นระยะเวลายาวนาน และยังคงสภาพเช่นนี้อยู่ในปัจจุบัน

สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับฐานะของพ่อแม่ ผู้ปกครองของนักเรียน โดยพิจารณาจากระดับการศึกษา ลักษณะอาชีพ และรายได้ที่ได้รับต่อเดือนต่อปี ของพ่อแม่ หรือหัวหน้าครอบครัว ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยหลักการสำรวจรายการใช้จ่ายของครอบครัว ของสำนักงานเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักสถิติแห่งชาติ, 2506 : 25) และหลักการแบ่งรายได้ของการเคหะ

แห่งชาติ (เอกสารการพิจารณาหลักเกณฑ์สำหรับผู้เข้าซื้อ การเคหะแห่งชาติ โรงแนี่ยว 2516) เป็นแนวทางปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน จึงตั้งเป็นเกณฑ์ไว้ 2 ระดับ ดังนี้

1. กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน หรือมีรายได้ต่ำกว่า 36,000 บาทต่อปี
2. กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีรายได้ตั้งแต่ 3,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป หรือมีรายได้สูงกว่า 36,000 บาทต่อปีขึ้นไป

ระดับอายุของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 2 ระดับดังนี้

1. ระดับอายุต่างกันน้อย คืออายุผู้ปกครองนักเรียนไม่เกิน 45 ปี
2. ระดับอายุต่างกันมาก คืออายุผู้ปกครองนักเรียนสูงกว่า 45 ปี

สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. สถานภาพการสมรสที่สมบูรณ์ หมายถึง พ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่อยู่ด้วยกัน
2. สถานภาพการสมรสที่ไม่สมบูรณ์ หมายถึง มีการหย่าร้าง การแยกกันอยู่ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดถึงแก่กรรม หรือมีพ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง เป็นต้น

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว เกี่ยวกับเรื่องความขัดแย้งกันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ กำลังเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในหมู่นักจิตวิทยาและนักการศึกษา เพราะผลของความขัดแย้งดังกล่าว ทำให้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่เกิดภาวะหมกมุ่นใจอย่างรุนแรง ก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมเชิงนิเสธขึ้นในตัวเด็ก ซึ่งเป็นปัญหายุ่งยากในการแก้ไขทั้งในระดับครอบครัวและสังคม เรื่องความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในครอบครัวระหว่างเด็กกับผู้ปกครองนี้ เพาเวลล์ (Powell, 1963 : 247 - 251) ได้ให้ความเห็นว่า เด็กทุกคนไม่ค่อยจะมีความสุขนัก เนื่องจากผู้ใหญ่มักจะทำให้เกิดความขัดแย้งมากเกินไปจนความจำเป็น โดยหวังกังวลเกี่ยวกับเด็กมากเกินไป เช่น วิตกว่าเด็กจะไม่เคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ไม่อดทนในการทำงาน ไม่รู้จักร่วมมือกับผู้อื่น ไม่รู้จักขอบคุณและกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ เป็นต้น นอกจากนี้ยังวิตกว่าเด็กจะเหลวไหลในเรื่องเกี่ยวกับเพศมากเกินไป ความกลัวในเรื่องเหล่านี้ ตลอดจน เรื่องอื่น ๆ อีกมากมายนี้เอง ทำให้พ่อแม่วิตกกังวลอยู่เสมอ และแสดงออกมาด้วยการจู้จี้ บ่น และวากล่าวเด็กบ่อย ๆ ทั้ง ๆ ที่บางทีเหตุการณ์นั้นยังไม่เกิดขึ้น หรือไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะวากล่าวเด็กเช่นนั้น แต่เนื่องจากพ่อแม่รักเป็นห่วง คอยเอาใจใส่ช่วยเหลือประคับประคองเด็ก จึงทำให้เขมวงวากวักขึ้นในเรื่องการคบเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ อีกทั้งพฤติกรรมอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งความขัดแย้งกันดังกล่าวมานี้เกิดขึ้นแทบทุกครอบครัว แม้แต่ครอบครัวที่พ่อแม่มีความเข้าใจพัฒนาการของเด็ก และพยายามเอาใจใส่ช่วยเหลือลูกอย่างเต็มที่ ก็ยังเกิดความขัดแย้งขึ้นจนได้ เพราะบางทีพ่อแม่ก็ปฏิบัติลูกไม่คงเส้นคงวา บางครั้งปฏิบัติลูกโดยใช้มาตรฐานของผู้ใหญ่ บางครั้งพ่อแม่ก็น่ากตัญญูแก่คนที่ตนเคยได้รับจากป่ยาตายายในสมัยยังเป็นเด็กมาใช้กับลูก ซึ่งผลก็คือ พ่อแม่ได้รับความแปลกใจและผิดหวังที่พบว่า เด็กปฏิเสธไม่ยอมรับกตัญญูต่าง ๆ ที่พ่อแม่หยิบยื่นให้เขา

แบลร์ (Blair, 1964 : 34) กล่าวถึง บุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมของเด็ก มีสาเหตุเนื่องมาจากสภาพครอบครัว คือเด็กได้รับการขู่ หรือทัศนคติของพ่อแม่ ผู้ปกครองอันเป็นคนเหตุให้เกิดความขัดแย้งได้หลายประการ กล่าวคือ

1. พ่อแม่มักจะคาดหวังในสิ่งที่ขัดแย้งกับความต้องการของเด็ก โดยพยายาม กวดขันหรือจำกัดอิสรภาพของเด็ก

2. พ่อแม่มักจะขัดแย้งกับเด็กอยู่บ่อย ๆ เนื่องจากการใช้วิธีการควบคุม หรือ การให้อิสรภาพแก่เด็กไม่ถูกต้องเหมาะสม ทั้งยังไม่อาจเข้ากับเด็กได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ซึ่งมีแนวโน้มต้องการอิสรภาพอย่างมาก

3. พ่อแม่มีแนวโน้มที่จะมองพฤติกรรมของเด็กอย่างผู้ใหญ่มองผู้ใหญ่ทำสิ่งที่ ไม่ถูกต้องเสมอ เช่น เมื่อพ่อแม่ทราบว่าเด็กจอกจรคุยกันกับเพื่อนต่างเพศ ก็มักจะแปล ความหมายการกระทำของเด็กไปในทางลบ และคาดว่าเด็กจะไม่ใช่อะไรที่ตนคิด ซึ่งเป็น การตีความหมายพฤติกรรมของเด็กในทำนองที่ว่าเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม

4. เมื่อพ่อแม่ยอมให้ลูกมีอิสรภาพในการตัดสินใจและเลือกโอกาสทำสิ่งที่เด็ก ต้องการ แต่พ่อแม่ก็ยังไม่เต็มใจที่จะให้เด็กทำเช่นนั้น กล่าวคือ ยังแสดงอาการสงสัย และไม่ยอมให้ลูกตัดสินใจเองในบางโอกาสที่สำคัญ ยิ่งพอใจที่จะให้ลูกทำในสิ่งที่ตนคาดหวัง เอาไว้เท่านั้น จึงทำให้เด็กเกิดความไม่พึงพอใจและวิตกกังวล อันเป็นสาเหตุทำให้เด็ก กระทำผิดได้

5. พ่อแม่มีความไม่พอใจในวิธีการดำเนินชีวิตของตนเอง ดังนั้น พ่อแม่จึง พยายามหันไปควบคุมความเป็นอยู่ของลูก ซึ่งเป็นการขัดกับความพึงพอใจของลูก นอกจากที่กล่าวแล้ว แบลร์ยังชี้ให้เห็นถึงลักษณะความขัดแย้งระหว่างลูกกับพ่อแม่ ไว้อย่างชัดเจนในเรื่องอื่น ๆ ด้วย เช่น การขัดกันในเรื่อง กิจนิสัยในการแต่งกาย การแต่งหน้าของลูกสาว การใช้เวลาในตอนกลางคืน การฟังเพลงทางโทรทัศน์ การไชรด์ และการทำงานบ้าน เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดการต่อต้านซึ่งกันและกันทั้งสองฝ่าย

มีท (Mead, อ้างจาก Hurlock, 1967 : 297 - 299) กล่าวว่า ผู้ใหญ่ ไม่สามารถหายความต้องการของเด็กจากการระลึกถึงสิ่งที่ผู้เป็นพ่อและแม่เคยต้องการ และไม่สามารถให้คำตอแนะแก่เด็กได้จากความคิดของเด็กเอง เมื่อมีความเห็นต่างกันเช่นนี้ ก็ย่อมต้องเกิดความขัดแย้งกัน ยากที่จะมองอะไรคล้อยตามกันได้ เป็นต้นว่าพ่อแม่มีความ เห็นว่า ความมัธยัสถ์ การรู้จักทำงานชนิดหนักเอาเบาสุ และการมีชื่อเสียงดี ควรเป็น เป้าหมายสำคัญสำหรับคนหนุ่มสาว แต่เด็กรู้สึกว่าเป็นเป้าหมายของตนคือ การได้รับความ

สนุกสนาน การได้เป็นคนเด่น และการมีสิ่งที่แสดงฐานะของคนให้เท่าเทียมหรือดีกว่าผู้อื่น สำหรับเด็กหญิงสาวนั้น แม้ทั้งหมดจะเห็นว่าการรักษาพรหมจรรย์เป็นค่านิยมสูงสุดในการนำไปสู่การแต่งงานที่มีเกียรติ แต่ลูกสาวหลายคนกลับเห็นว่าสิ่งที่ผู้ชายต้องการปัจจุบันคือการรวมเพศระหว่างที่ยังหมั้นหรือก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา

ซีลิกส์ (Zeligs, อ้างจาก Fleming, 1957 : 73) ได้เปิดเผยถึงความเห็นของเด็กอายุ 16 ปี จำนวน 460 คน เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับพ่อแม่ เด็กจำนวนหนึ่งได้บรรยายว่าคนมักจะไม่ชอบและไม่พอใจ เนื่องจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองของตนอารมณ์เสียบ่อย ๆ ชอบคุุ่คำจู้จี้ หงุดหงิดและไม่ให้อุ่นใจเลยอยู่เสมอ บางคนก็ไม่พอใจพ่อแม่ของตนที่ปฏิบัติต่อคนเหมือนกับเป็นเด็กทารก คอยกักกันไม่ให้คบหรือเล่นกับเพื่อน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อน บางคนกล่าวว่าตนไม่ชอบบ้านเพราะตนไม่มีโอกาสเป็นตัวของตัวเองในเมื่อต้องการทำงานคนเดียวตามลำพัง เนื่องจากบ้านไม่มีความสงบ ไม่มีระเบียบ บางคนบ่นว่าอยากให้มาตรฐานของบ้านสูงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อยากให้พ่อแม่รักษา และปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้กับลูก ๆ ทุกข้อ และอยากให้พ่อแม่ของตนปรับปรุงเรื่องการพูดจา และการแต่งกายด้วย

สำหรับเด็กไทย ทศนีย์ อ่องไพบุลย์ (ศึกษานิเทศก์, 2503 : 4 - 21) ศึกษาเรื่อง การค้นปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 500 คน พบว่า

1. เด็กที่ให้คำตอบว่า "ว่าเหว" คือนักเรียนสหศึกษา ร้อยละ 33.3 นักเรียนชายร้อยละ 28.2 และนักเรียนหญิงร้อยละ 12.5
2. "ขาดความอบอุ่นทางใจ" นักเรียนสหศึกษาร้อยละ 17.2 นักเรียนชายร้อยละ 27.9 และนักเรียนหญิงร้อยละ 32.1
3. "ขาดที่ปรึกษา" นักเรียนสหศึกษาร้อยละ 22.4 นักเรียนชายร้อยละ 19.3 และนักเรียนหญิงร้อยละ 39.1

นอกจากนี้ยังมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของเด็กที่มีต่อทางบ้าน ซึ่งแสดงออกมาในรูปความต้องการ เรียงลำดับคือ

1. ไม่นับเมื่อขอเงินเกี่ยวกับการศึกษา	จำนวนร้อยละ	74.5
2. จักโต๊ะเป็นส่วนตัวให้	จำนวนร้อยละ	69.3
3. จักห้องส่วนตัวให้	จำนวนร้อยละ	55.2
4. จัดหาเครื่องใช้ในการเรียนให้ครบ	จำนวนร้อยละ	34.6

เพาเวลล์ (Powell, 1963 : 267 - 269) ได้กล่าวถึงการศึกษาของสกอร์พสกา (Skorupska) ในประเทศโปแลนด์ พบว่า ประมาณร้อยละ 62 ของเด็กอายุ 16 - 17 ปีที่ทำการศึกษา ได้กล่าวถึงความดีของความซัดแย้งของตนที่มีต่อผู้ใหญ่ จากร้อยละ 62 นี้ ร้อยละ 35 รู้สึกว่าความดีที่เกิดความซัดแย้งขึ้นบ่อย ๆ ร้อยละ 26 กล่าวว่า นาน ๆ ครั้งจึงจะมีความซัดแย้งกับผู้ใหญ่ และมีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้นที่ไม่รู้สึกอะไร ความซัดแย้งโดยมากเกิดขึ้นในบ้าน โดยเฉพาะกับพ่อแม่มากที่สุด สาเหตุของความซัดแย้งกล่าวไว้แตกต่างกัน บางก็ให้ความเห็นว่า ความเข้มงวดกวดขันของผู้ใหญ่ในเรื่องอิสรภาพของเด็ก บุคลิกภาพและลักษณะการแสดงออกของผู้ใหญ่ รวมทั้งเรื่องจุกจิกเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่สิ่งที่เด็กกล่าวถึงน้อยที่สุดคือ บุคลิกภาพและการแสดงออกของตัวเอง สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว และความก้าวหน้าในการศึกษา มีชาวอเมริกันได้นำผลนี้ไปเปรียบเทียบกับเด็กวัยรุ่นอเมริกัน พบว่า เด็ก ๆ ทั้งในโปแลนด์ซึ่งปกครองอย่างเข้มงวดกับเด็กชาวอเมริกันที่ได้รับความเสรีก็มีความซัดแย้งกับพ่อแม่มาคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ เพาเวลล์มีความเห็นว่า เด็กวัยรุ่นในประเทศทั้งสองก็ยังมีปัญหาไม่แตกต่างกับวัยรุ่นในประเทศอื่น ๆ ทั่ว

ส่วนรัมเมอร์ (Rummer, อ้างจาก Powell, 1963 : 268) ทำการสำรวจเด็กวัยรุ่นของมหาวิทยาลัยเพอร์เตอร์ (University of Purder) จำนวน 10,000 คน โดยให้เด็กตอบความรู้สึกเกี่ยวกับพฤติกรรมของพ่อแม่ที่ปฏิบัติต่อลูก พบว่า ร้อยละ 35 ของเด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบว่า คนรู้สึกวาพ่อแม่เข้าใจปัญหาของลูก ๆ ร้อยละ 56 ตอบว่ารู้สึกวาพ่อแม่ไม่เข้าใจปัญหาของลูก มีเพียงร้อยละ 9 ที่ตัดสินใจไม่ได้ และพบว่าทั้งเพศชาย และเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องคำตอบ แต่มากกว่าทั้งร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหญิงและชาย กล่าวถึงการขาดความเข้าใจของพ่อแม่ที่มีต่อลูก

ฟอลซัม (Folsom, อ้างจาก Garrison, 1956 : 306 - 307) ได้ทำการ

ศึกษาเด็กวัยรุ่นชายจำนวน 348 คน วัยรุ่นหญิง 382 คน เกี่ยวกับเรื่องความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับตัวเขาโดยให้เด็กเขียนสาเหตุของความขัดแย้ง แล้วนำมารวบรวมสรุปผล ปรากฏว่าวัยรุ่นชายมีความขัดแย้งกับพ่อแม่มากในเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้รถยนต์ การใช้เงินและผลการเรียน ส่วนวัยรุ่นหญิงมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ในเรื่องหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่บ้าน การไปเซาสมอสร์และการออกงานสังคม การแต่งกาย การไปงานปาร์ตี้โดยไม่มีญาติพี่น้องคุมไป จึงได้แสดงจำนวนวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง เป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่างไว้ดังต่อไปนี้

สิ่งที่ขัดแย้ง	ร้อยละ	
	ชาย	หญิง
การใช้รถยนต์	35.6	29.6
เพื่อนชายหรือหญิงที่เลือกคบ	25.0	27.0
การใช้เงิน	37.4	28.8
จำนวนครั้งที่ออกไปงานโรงเรียนกลางคืนระหว่างสัปดาห์	45.1	47.6
เกรงที่โรงเรียน	40.2	31.2
เวลาที่กลับบ้านในตอนกลางคืน	45.4	42.7
หน้าที่บ้าน (เช่น การทำความสะอาด ทำครัว)	19.0	26.4
สโมสรหรือสังคมที่เป็นสมาชิก	5.5	10.5
การไปโบสถ์ และไปโรงเรียนวันอาทิตย์	19.0	18.6
กิจกรรมอื่น ๆ ในวันอาทิตย์	15.2	13.9
การแต่งกาย	14.4	24.6
การไปงานเลี้ยงโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย	15.8	27.5
ความขัดแย้งอื่น ๆ	9.5	8.4
"ไม่มีความขัดแย้ง"	2.0	2.1

วาสนา อิมโชนู (2518 : 87) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และบุคลิกภาพเด็กตัว - แสดงตัวของเด็กวัยรุ่น โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนอายุ 13 - 20 ปี ชั้น มศ. 2 - มศ. 5 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง 6 แห่ง จำนวนนักเรียน 430 คน พบว่าเด็กวัยรุ่นมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ในเรื่องต่อไปนี้ตามลำดับคือ พ่อแม่ชอบสั่งสอนอบรม โดยการเปรียบเทียบลูกของตนกับบุคคลอื่น ๆ ย้ำให้เด็กปฏิบัติตามผู้ที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ความคุมเกี่ยวกับการออกนอกบ้าน พ่อแม่มีกลโหษอย่างรุนแรงเมื่อเกิดอารมณ์โมโห เช่นเดียวกับ สังวาลย์ สมสนิท (2518 : 90) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่ และการปรับตัวของเด็กวัยรุ่น โดยศึกษากับนักเรียนในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด จำนวน 485 คน พบว่า เด็กวัยรุ่นชายหญิงมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ไม่ต่างกัน วัยรุ่นในกรุงเทพฯ มีความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกันกับวัยรุ่นต่างจังหวัด และความขัดแย้งนั้นเกิดกับแม่มากกว่าพ่อ

ความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างพ่อแม่กับเด็ก พ่อสรุปได้ว่า พ่อแม่ให้การอบรมเลี้ยงดูเป็นสองแบบคือ หวงใยมากเกินไป และเข้มงวดกวดขันมากเกินไป ทั้งสองแบบนี้คล้ายกัน คือไม่ให้อิสระแก่เด็กซึ่งทำให้เด็กรู้สึกว้าขัดแย้ง (วารภรณ์ อินทรชัยศรี, 2518 : 86)

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของพ่อแม่ผู้ปกครอง

สภาพครอบครัวที่มีเศรษฐกิจต่ำจะมีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร จากการค้นคว้าวิจัยทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเศรษฐกิจมีผลแสดงให้เห็นชัดว่าเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมที่ขัดต่อสังคม ดังที่ เกล็ดเชลตัน และ อีเลเนอร์ (Glueck Sheldon and Eleanor, 1950 : 262) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเด็กเกเรกับเด็กไม่เกเรในเมืองบอสตัน จำนวนกลุ่มละ 500 คน พบว่า สถานการณ์ภายในครอบครัวมีส่วนผลักดันให้เด็กกลายเป็นคนเกเร โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในย่านสลัม ซึ่งมีฐานะยากจน บิดามารดาไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลบุตรเท่าที่ควร เป็นเหตุให้เด็กขาดการอบรมเลี้ยงดูตามควร ในสภาพเศรษฐกิจไม่ค้ำใจ (Jame S. Plant, อ้างจาก สุรางค์

จันทร์หอม, 2514 : 43) กล่าวว่า เด็กที่เป็นอัมพาต คือเด็กที่ไม่ได้รับประทานอาหารเพียงพอกับความต้องการของร่างกายเพราะความจน จึงไต่หาทางออกโดยการประพฤติก้าวร้าว

พริสคอตต์ (Prescott, 1961 : 14 - 51) ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องเด็กแห่งมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ (University of Maryland) ทำการศึกษาเรื่องเด็กมาเป็นเวลา 30 ปี โดยใช้ความรู้ทางชีววิทยา สังคมวิทยา จิตวิทยา และทางแพทย์ประกอบการศึกษา ได้สรุปว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสิ่งที่มียุทธผลต่อความสัมพันธ์กับเพื่อน และความประพฤตินักเรียนในเชิงนิเสธ เช่นเดียวกับยูเนสโก (Unesco, 1966 : 16) ได้ประชุมสัมมนาสรุปสาเหตุที่ทำให้เด็กเรียนออกจากโรงเรียนกลางคัน เนื่องจากไม่ตั้งใจเรียน มีความประพฤติน่าไม่เหมาะสม ประพฤติตนเป็นพาลเถร เนื่องจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีรายไ้ค่า

ส่วนสปริงเกอร์ (Springer, 1938 : 321 - 328) ได้ค้นพบว่า ความผิดความผิดกรรมของเด็ก มีส่วนมาจากความเป็นอยู่ของครอบครัว กล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำจะเป็นคนปรับตัวไม่ดี อารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง ซึ่ง เบิร์ท (Burt, อ้างจาก สิริพร หลิมศิริวงศ์, 2511 : 220) ได้สำรวจเด็กที่เป็นยุวอาชญากรส่วนใหญ่มาจากบ้านที่มีบิดา มารดามีฐานะยากจน เช่นเดียวกับแอบบอทท์ (Abbott, อ้างจาก สิริพร หลิมศิริวงศ์, 2511 : 223) ได้แสดงให้เห็นว่าเด็กเถรที่ถูกจับมายังศาล คุก ความดี คอร์ท (Cook County Court) ในมลรัฐ อิลลินอยซ์ นั้นเป็นเด็กที่มาจากบ้านที่มีฐานะยากจนปริมาณถึง 75 %

สำหรับประเทศไทย ประชากรส่วนใหญ่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ จากการศึกษา คานจิตแพทย์ยืนยันว่าถ้าเด็กหิวโหย อุดอยากรุนแรง จะมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ระวังผู้อื่น มองคนอย่างไม่เป็นมิตร ไม่ไว้วางใจใคร ก่อให้เกิดสภาพแปรปรวนทางจิต (สุภา มาลากุล, 2519 : 38) เช่นเดียวกับ สุพัชณา บุญญานิตย์ (2515 : 128) แสดงถึงสถิติการวิจัยไว้ว่าในครอบครัวที่มีบุตรเกินกว่า 4 คน ปรากฏว่า บุตรที่เกิดขึ้นครั้งหลังมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคจิต โรคประสาท มากกว่าพวกแรก เนื่องจาก สภาพ

เศรษฐกิจทำให้การเลี้ยงดูบุตรพร่อง

ในเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติกของ เด็ก แจหน้าทีของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางเปิดเผยว่า ปี 2516 ปรากฏว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด และถูกศาลสั่งลงโทษไปแล้วรวม 4,418 คน พอถึงปี 2517 ปรากฏว่า สถิติความผิดของเด็กเพิ่มสูงขึ้น 5,000 กว่าคน ทั้งนี้ โดยการกระทำผิดทางคานเกี่ยวกับทรัพย์มากที่สุด และผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุราว 14 - 18 ปี จากการสอบสวนถึงสาเหตุที่ต้องกระทำผิดจากเยาวชนเหล่านั้น ปรากฏว่า เกิดจากความยากจนของครอบครัวเป็นสำคัญ (สยามรัฐ, 2518 : 1) ในทำนองเดียวกันกับรายงานผลทางวิจัยสาเหตุแห่งความผิดของเยาวชนระหว่างปี 2506 ถึง 2507 ของสภาวิจัยแห่งชาติ (2507 : 114) รายงานปัญหาทางเศรษฐกิจเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมดังนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ 738 ราย
2. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย 217 ราย
3. ความผิดกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน 71 ราย
4. ความผิดเกี่ยวกับเพศ 52 ราย

ปรากฏผลชี้ว่าความผิดเกี่ยวกับการขาคแกลนคานเศรษฐกิจมีจำนวนสูงสุด จากเอกสารการวิจัยดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ปัญหาเศรษฐกิจมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรระดับความแตกต่างระหว่างอายุของพ่อแม่ปกครองกับตัวเด็ก

ปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่ง กล่าวได้ว่าเป็นช่องว่างระหว่างวัยของเด็กกับผู้ใหญ่ เด็กจะคิดว่าผู้ใหญ่คร่ำครึไม่ทันโลก และไม่พยายามเข้าใจตน ข้างผู้ใหญ่ก็ว่าเด็กปัจจุบันมีสิ่งเปลี่ยนแปลงจากสมัยก่อนมาก มีพฤติกรรมแปลก ๆ จนผู้ใหญ่ไม่อาจเข้าใจ และตามความคิดของเด็กได้ทัน (สุพรรณบุญญานิตย์, 2516 : 87) ความคิดเห็นเรื่องนี้สอดคล้องกับ ชัยขนาด นาคบุปผา (2515 : 325) ที่กล่าวไว้ว่า ครอบครัวที่มีวัยรุ่นเป็นสมาชิก มักจะมีปัญหาในเรื่องการปกครอง ความไม่เข้าใจกันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เด็กคิดว่าผู้ใหญ่เข้มงวดเกินไป

ผู้ใหญ่ก็คิดว่าเด็กคือวัน ดังนั้น น่าจะมีวิถีชีวิตของว่างระหว่างวัยโดยประสานความคิด ทั้งสองฝ่ายเข้าด้วยกัน และตอ้งนึกเสมอว่าโลกของเด็กติดกับโลกของผู้ใหญ่

ในเรื่องนี้ เฮิร์ลอค (Hurlock, 1967 : 297 - 299) ได้กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงของสังคม วัฒนธรรม และค่านิยมต่าง ๆ ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีส่วนทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่าง ลูกกับพ่อแม่ เรื่องนี้ ซัยมอนด์ (Symond, อ้างจาก Hurlock, 1967 : 297 - 299) ได้ชี้ให้เห็นว่า ความเปลี่ยนแปลงของสังคมและโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ทำให้ ลักษณะสายสัมพันธ์และความสนใจของบุคคลเปลี่ยนแปลงไป ด้วย จนทำให้ความคิดเห็นของคนวัยรุ่นในปัจจุบันเปลี่ยนไป เด็กเห็นว่าคุณค่า ๆ ที่พ่อแม่เคยรับมาจากสมัยเป็นเด็ก ดูว่าครีไม่ทันสมัย ทำให้พ่อแม่เป็นคนแปลก สำหรับโลกของเด็ก

สิ่งที่ยอมรับกันทั่วไปก็คือ บรรยากาศทางบ้านจะตึงเครียดมาก ถ้าพ่อแม่และ ลูกมีอายุต่างกันมาก สตอตต์ (Stott, 1940 : 320 - 339) พบว่า พ่อแม่ที่มีอายุมากมีความต้องการที่จะบังคับเด็กมากกว่าพ่อแม่อายุน้อย หรือไม่ห่างจากลูกมากนัก เนื่องจากพ่อแม่ที่มีอายุน้อย มักจะมีความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นได้ดีกว่า พ่อแม่ที่มีอายุมาก ดังที่ เฮิร์ลอค (Hurlock, 1967 : 297) ได้กล่าวถึง อายุของพ่อแม่ว่ามีผลต่อบรรยากาศของบ้าน ซึ่งแยกกล่าวได้ดังนี้

1. ถ้าพ่อแม่กับลูกมีอายุต่างกันมากเท่าไร ก็ยากที่จะมองเห็นความสำคัญของสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าสำคัญ เพราะพ่อแม่ที่มีอายุมากส่วนมากมักจะไม่ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงแบบแผนชีวิต บางทีก็แยกตัวออกจากแบบแผนทางวัฒนธรรมของเด็กมากเกินไป จึงยากที่จะเข้าใจความคิดเห็นของเด็กได้ ส่วนพ่อแม่ที่อายุน้อยมักจะคลุกคลีกับลูกและ เข้าใจลูกได้ดีกว่า

2. พ่อที่มีอายุมากมีความสนใจต่อกิจกรรมของเด็กวัยรุ่นน้อย หรือไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับลูกได้ เพราะกำลังกายและสุขภาพไม่อำนวย นอกจากนั้น การเข้าสู่ อายุมากมักทำให้หงุดหงิด ฉุนเฉียว เจาะระเบียบ ทำให้พ่อแม่ที่อายุน้อยทนต่อกิจกรรมของลูกได้ดีกว่า

3. พ่อแม่ที่มีอายุน้อยยังสนใจที่จะร่วมสนุกสนานกับสมาชิกในครอบครัวมากกว่า

พ่อแม่อายุมาก และไม่คอยเข้มงวดกวดขันลูกมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการออกนอกบ้าน

4. อายุของพ่อแม่มีผลต่อเจตนาคติเกี่ยวกับบทบาทของพ่อแม่ควย พ่อแม่ที่มีอายุไม่มากนักมักได้รับนิโคชอบและทำหน้าที่ของคนเหมาะสมกว่า กล่าวคือ ไม่เอาใจใส่จนเกินไป ไม่กวดขันมากเกินไป หรือตามใจมากเกินไป

5. พ่อแม่อายุมากมีประสบการณ์ในชีวิตมาก มักตั้งความปรารถนาต่าง ๆ สำหรับเด็กไว้สูงมากกว่าพ่อแม่อายุน้อย ดังนั้น จึงมักคิดว่าเด็กบอย ๆ หรือบางทีก็บ่นจู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งพ่อแม่เห็นว่าไม่มีประโยชน์ เสียเวลา และเคี้ยวเช็ดเด็ก

6. อายุของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของพ่อแม่เองเกี่ยวกับความเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ของพ่อแม่ พ่อแม่อายุน้อยมักมีความรู้สึกกว่าตนเองปฏิบัติหน้าที่ไม่เพียงพอ โดยพยายามศึกษาวิธีปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์ ส่วนพ่อแม่ที่มีอายุมากมักเชื่อมั่นในการปฏิบัติของตน หัวข้อ ไม่เปลี่ยนแปลงวิธีการอะไรง่าย ๆ ทั้ง ๆ ที่บางทีคนก็ปฏิบัติผิด ๆ

7. วัยรุ่นจำนวนมากรู้สึกอับอายเมื่อพ่อแม่ของตนประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับอายุ เมื่อถูกพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้ พ่อแม่ส่วนมากน้อยใจคล้ายกับตนเองมีความผิดอันอาจทำให้เกิดสาเหตุของความขัดแย้งได้

ผลของความขัดแย้งที่เกิดจากการขาดความเข้าใจกันระหว่างพ่อแม่กับลูกในคานตัวเด็ก ก่อให้เกิดผลทางการปรับตัวทางสังคมไม่ดี แล้วจะคอย ๆ เปลี่ยนเป็นภัยต่อสังคมเมื่อเติบโตขึ้น (Boker and Beach, อ้างจาก Garrison, 1955 : 223)

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรสภาพทางการสมรสของพ่อแม่ผู้ปกครอง

เด็กที่มีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นผลผลิตมาจากครอบครัวที่มีความสุข เด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์อยู่ในสังคมอยู่อย่างเป็นสุข ย่อมต้องมาจากครอบครัวที่มีความผาสุกในชีวิตแต่งงาน ลูกจะเห็นตัวอย่างที่ดีจากพ่อแม่ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่เสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดีต่อเด็ก ครอบครัวที่มีความผาสุก สมาชิกในครอบครัวนั้นจะมีบทบาทเป็นพ่อเป็นแม่ หรือเป็นลูก สามารถแสดงความรักและเข้าใจกันและกัน ปรับตัวเข้าหากันได้ ความผาสุกในครอบครัวมิได้เป็นประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลในครอบครัว

เท่านั้น แต่ยังเป็นผลดีแก่สังคม และสามารถป้องกันปัญหาสังคมต่าง ๆ อีกด้วย (วารุณี บิณฑสันต์, 2517 : 82 - 83) ความเห็นดังกล่าวเป็นไปในทำนองเดียวกับ ฝน แสงสิงแก้ว (2516 : 107) กล่าวว่า การที่เด็กขาดความสัมพันธ์ต่อพ่อแม่ หรือครอบครัว เขาจะขาดความรักและความอบอุ่นอย่างมากที่สุด เมื่อโตขึ้นจะขาดที่ยึดเหนี่ยวทางใจ กลายเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีระเบียบ เป็นอาชญากร เป็นโรคประสาท หรือ ตึดยาเสพติดได้ง่าย

สภาพความสัมพันธ์อันดีของพ่อแม่เป็นจุดเริ่มต้นที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมของเด็กในระยะต่อ ๆ มา ดังความเห็นของ สวิต นิยมชวติ (2512 : 77) กล่าวว่า การแตกแยก หรือการหย่าร้างกันในครอบครัว ทำให้เด็กไม่ได้รับการเอาใจใส่ ถูกทอดทิ้ง มีผลทำให้เกิดพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาของสังคม ดังที่ บุญสวย เชิกเกียรติกุล (2508 : 66) ให้ความเห็นสอดคล้องในทำนองเดียวกันว่า ความสุขสบายที่เด็กได้รับการตอบสนองจากพ่อแม่ตั้งแต่ในเยาว์วัย จากการได้รับอาหาร การสัมผัสทางกาย การอบรมฝึกนิสัย การชมเชย ฯลฯ อันเป็นความผูกพันที่ดีจากพ่อแม่ ทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่น รักผู้อื่น และความรักความสนใจผู้อื่นจะช่วยให้เด็กทนความยุ่งยากต่าง ๆ ในชีวิตได้อย่างเป็นสุข เกี่ยวกับเรื่องนี้ ซัลลิแวน (Sullivan, อ้างจาก ประมวลู คติคนสัน, 2515 : 69) กล่าวว่าคนเรานับตั้งแต่วัยทารกเป็นต้นไป ต้องการความสำราญทางกาย ถ้าได้รับความสำราญทางกายจะเกิดความอบอุ่นทางใจ ถ้าไม่เป็นดังกล่าวจะก่อให้เกิดบุคลิกภาพอันไม่พึงประสงค์ เช่น เป็นบุคคลที่เป็นชาตอโมตรจิตของผู้อื่น หรือชอบถูกความก้าวร้าว แสดงให้เห็นว่า ความใกล้ชิดของพ่อแม่ที่มีต่อลูกช่วยสร้างความสมบูรณ์ให้แก่บุคคลได้มากกว่าผู้ที่พ่อแม่ไม่สนใจเนื่องจากครอบครัวแตกแยก.

ทำนองเดียวกัน เสริมศักดิ์ วิศาลวรรณ และคณะ (2518 : 151) กล่าวว่า ผลแห่งความไม่ราบรื่นของครอบครัว ไม่เพียงแต่จะทำให้ทารกขาดความเจริญเติบโตในด้านอารมณ์อันปกติ ยังทำให้มีความเจริญทางด้านจิตใจและกายด้วย ถ้าเด็กมีชีวิตเติบโตต่อไป เด็กจะมีบุคลิกภาพที่ไม่ดียากที่จะเข้าสังคม บางรายอาจก่อให้เกิดเป็นภัยอันใหญ่ยิ่งแก่สังคม ในเรื่องเดียวกันนี้ รุจ วังษี (2515 : 39) กล่าวว่า บิคามารคาและผู้นักครองนับว่าเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและคลุกคลีอยู่กับเด็กเป็นประจำ เป็นระยะเวลายาวนานกว่า

คนอื่น ๆ เป็นผู้มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด ในด้านความประพฤติและการดำเนินชีวิต สาเหตุที่ทำให้เยาวชนประพฤติเป็นคนเกเรที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและผู้ปกครองนั้นคือการแตกแยกหรือหย่าร้างกันในครอบครัว ทำให้เด็กถูกทอดทิ้ง ก่อให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมเชิงนิเสช

จากการศึกษาสภาพครอบครัวของยูวอาชญากร ซึ่ง อากา. ภมรบุตร (2517 : 2) แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ทางครอบครัวของยูวอาชญากรส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะที่ไม่สมบูรณ์ มีลักษณะที่ขาดความสัมพันธ์กันในครอบครัว (Defection Family Relationships) เช่น บางทีขาดพ่อ ขาดแม่ หรือต่างฝ่ายต่างแต่งงานใหม่ ขาดการเอาใจใส่เลี้ยงดู เด็กจะรู้สึกเกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ เกิดปมค้อย อันเป็นที่มาแห่งพฤติกรรมก้าวร้าว ความเห็นนี้สอดคล้องกับ หทัย ชิตานนท์ (2516 : 65) ที่กล่าวว่า เมื่อครอบครัวแตกสลายความวุ่นวายก็ตามมา (When family life stops delinquency starts) ซึ่งหมายถึงเมื่อครอบครัวไม่เป็นสุข เกิดความแตกแยก เด็กจะประพฤติตนเป็นอันธพาลทันที

ในเรื่องนี้ เกล็ค เซลตัน และอีลีเนอร์ (Glueck Sheldon and Eleanor, 1950 : 261) ได้เปรียบเทียบเด็กเกเร และไม่เกเร จำนวนกลุ่มละ 500 คน สรุปผลการศึกษาออกมาว่า สถานภาพทางกรรมรสของบิดามารดาที่ไม่สมบูรณ์มีส่วนทำให้เด็กมีพฤติกรรมซัดสอสังกรรมร้อยละ 98%

จากเอกสารการศึกษาค้นคว้าวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ถึงความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับลูก เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากพ่อแม่ไม่ยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคม ไม่เข้าใจธรรมชาติของเด็ก เนื่องจากมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ต้องทำมาหากิน ไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูก เนื่องจากสภาพทางการสมรสไม่สมบูรณ์ สาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวทำให้เกิดความไม่เข้าใจกัน มีผลให้เด็กแสดงพฤติกรรมเชิงนิเสช

สรุป
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความคิดเห็นของผู้ปกครองกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช

มีความแตกต่างกัน ในเรื่องเกี่ยวกับ

1.1 การเรียนและการเลือกอาชีพ

1.2 การสังคมและวัฒนธรรม

1.3 การดำเนินชีวิตในครอบครัว

1.4 การปกครองและการควบคุมความประพฤติ

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ไม่มีความแตกต่างกัน ในเรื่องเกี่ยวกับ

2.1 การเรียนและการเลือกอาชีพ

2.2 การสังคมและวัฒนธรรม

2.3 การดำเนินชีวิตในครอบครัว

2.4 การปกครองและการควบคุมความประพฤติ

3. ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของนักเรียนกับตัวนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

4. ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของนักเรียนกับตัวนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ขึ้นอยู่กับระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับตัวนักเรียน

5. ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองของนักเรียนกับตัวนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ขึ้นอยู่กับสภาพทางการสมรสของพ่อแม่ผู้ปกครอง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 - 6 ปีการศึกษา 2519 ของโรงเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ทั้งโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 7 แห่ง คือ

1. วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาเขต 1
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาเขต 2
4. โรงเรียนช่างกลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
5. โรงเรียนพาณิชย์การขอนแก่น
6. โรงเรียนภูมิสิทธิ์พาณิชย์การช่างกล
7. โรงเรียนศิริจิตรพาณิชย์การ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ให้อาจารย์ประจำชั้นหรืออาจารย์แนะแนว ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ โดยการกำหนดเกณฑ์สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธไว้ให้

2. ให้อาจารย์ประจำชั้นหรืออาจารย์แนะแนว คัดเลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ โดยกำหนดเกณฑ์สำหรับผู้มีพฤติกรรมเชิงนิเสธไว้ให้

3. จากจำนวนนักเรียนทั้งสองกลุ่มที่ได้รับคัดเลือกมานั้น ผู้วิจัยนำมาคัดเลือกเพื่อหาเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธและนิเสธ โดยพิจารณาผู้มีพฤติกรรมเชิงนิเสธและเชิงนิเสธ เกินกว่า 3 ข้อ ของพฤติกรรมทั้งหมดที่วางเกณฑ์ไว้ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 140 คน รวม 280 คน เพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา

4. เลือกผู้ปกครองของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธที่คัดเลือกไว้ในข้อ 3. จำนวน 140 คน และเลือกผู้ปกครองของนักเรียนที่มี

พฤติกรรมเชิงนิทานที่เลือกไว้ในข้อ 3 จำนวน 140 คน รวมเป็นจำนวนผู้ปกครอง 280 คน
 ผลจากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ได้กลุ่มตัวอย่างที่จะ
 นำมาศึกษา ทั้งนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ นักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิทาน รวมทั้ง
 ผู้ปกครองของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำนวนทั้งสิ้น 560 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในกลุ่มตัวอย่าง แยก
 ตามโรงเรียน เพศ และจำนวนผู้ปกครอง

อันดับที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		จำนวนผู้ปกครอง	รวม
		ชาย	หญิง		
1.	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	13	—	13	26
2.	วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาเขต 1	35	—	35	70
3.	วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาเขต 2	—	12	12	24
4.	โรงเรียนช่างกลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	21	—	21	42
5.	โรงเรียนพาณิชย์การขอนแก่น	17	7	24	48
6.	โรงเรียนภูมิวิสิทธิ์พาณิชย์การ ช่างกล	20	2	22	44
7.	โรงเรียนศิริจิตรพาณิชย์การ	11	2	13	26
	รวม	117	23	140	280

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในกลุ่มตัวอย่าง
แยกตามโรงเรียน เพศ และจำนวนผู้ปกครอง

อันดับที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		จำนวนผู้ปกครอง	รวม
		ชาย	หญิง		
1.	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	13	—	13	26
2.	วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาเขต 1	35	—	35	70
3.	วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาเขต 2	—	12	12	24
4.	โรงเรียนช่างกลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	21	—	21	42
5.	โรงเรียนพาณิชย์การขอนแก่น	6	18	24	48
6.	โรงเรียนภูมิสิทธิ์พาณิชย์การช่างกล	15	7	22	44
7.	โรงเรียนศิริจิตรพาณิชย์การ	13	—	13	26
	รวม	103	37	140	280

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การสร้างและการทดลองเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้รวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับความขัดแย้งของเด็กกับผู้ปกครอง ของ บล็อก (Block, 1937 : 192 - 203) ของนักจิตวิทยา และนักการศึกษา หลายท่านเป็นแนวทางเพื่อทราบถึงลักษณะความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กและผู้ปกครอง
2. สํารวจลักษณะความขัดแย้งในคําต่าง ๆ ที่นักเรียนและผู้ปกครองมีความขัดแย้งกัน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดกับนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียน ซึ่งกำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 ของโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน โรงเรียนกัลยาณวัตร โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย เป็นจำนวนของกลุ่มนักเรียน 150 คน กลุ่มผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 150 คน
3. รวบรวมลักษณะความขัดแย้งต่าง ๆ ที่ได้มาจากเอกสารงานวิจัย จากคําตอบและข้อเสนอแนะของนักเรียนและผู้ปกครองในข้อ 2. มาสร้างเป็นแบบสอบถามขึ้น 2 ชุดคือ แบบสอบถามชุดของนักเรียน และชุดของผู้ปกครอง มีลักษณะขัดแย้งกันในทางตรงกันข้าม จำนวนข้อคําถาม ฉบับละ 63 ข้อ เกี่ยวกับความขัดแย้งใน 4 คําถามคือ
  - 3.1 คําถามการเวียนและการเลือกอาชีพ
  - 3.2 คําถามสังคมและวัฒนธรรม
  - 3.3 คําถามการคําเนินชีวิตในครอบครัว
  - 3.4 คําถามการปกครองและการควบคุมความประพฤติ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบ (Pretest) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 - 6 โรงเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนการช่างชาย โรงเรียนพิชญการศึกษาศาสตร์ จังหวัดมหาสารคาม ได้แบบสอบถามที่มีสภาพสมบูรณ์คํามาเป็นของนักเรียน 50 ชุด ของผู้ปกครอง 50 ชุด คู่กันคําถามหมายเลขที่ประทับตราไว้ รวมเป็นแบบสอบถามทั้งหมด 100 ชุด

การวิเคราะห์แบบสอบถาม

1. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
3. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม

การหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมคะแนนของแต่ละคน จัดเรียงคะแนนจากสูงไปหาค่าแล้วตัดเฉพาะ 25% ของคะแนนสูง และ 25% ของคะแนนต่ำ นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนในกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ แล้วใช้ t-test (Edwards, 1968 : 104) ที่ระดับเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงไว้ได้ 50 ข้อ คือข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (แสดงไว้ในภาคผนวก) มีรายละเอียดดังนี้

1.1	ค่านการเวียนและการเลือกอาชีพ	10	ข้อ
1.2	ค่านสังคมและวัฒนธรรม	14	ข้อ
1.3	ค่านการดำเนินชีวิตในครอบครัว	12	ข้อ
1.4	ค่านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ	14	ข้อ

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพสูงไว้แล้ว ก็นำมาหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของ ครอนบาช (Cronbach, 1972 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามของผู้ปกครอง .96 แบบสอบถามของนักเรียน .80

ลักษณะของเครื่องมือ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลของการค้นคว้าครั้งนี้ ได้มาจากคำตอบของนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งตอบแบบสอบถามจำนวนกลุ่มละ 50 ข้อ โดยผู้วิจัยแบ่งความรู้สึกรอคการอบรมเลี้ยงดูระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองออกเป็น 4 ด้านด้วยกันคือ

1. ค่านการเวียนและการเลือกอาชีพ เกี่ยวกับเรื่อง
  - 1.1 การคหนังสือ การทำการบ้าน

- 1.2 การเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ
- 1.3 การเลือกสถานศึกษาต่อ การเตรียมตัวประกอบอาชีพ
- 1.4 ผลการเรียน ✓
- 1.5 การทำกิจกรรมต่าง ๆ ✓
2. การสังคมและวัฒนธรรม เกี่ยวกับเรื่อง
  - 2.1 การแต่งกาย การไว้ทรงผม
  - 2.2 การติดต่อกับสมาคมกับเพื่อน
  - 2.3 การคบเพื่อนต่างเพศ
  - 2.4 การประกอบกิจกรรมทางศาสนา
  - 2.5 การปฏิบัติตนตามประเพณีและวัฒนธรรม
3. การดำเนินชีวิตในครอบครัว เกี่ยวกับเรื่อง
  - 3.1 การใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
  - 3.2 หน้าที่รับผิดชอบการงานในบ้าน
  - 3.3 การกิน นอน เล่น และพักผ่อน
  - ✗ 3.4 การขัดแย้งกับคนในบ้านและเพื่อนบ้าน
  - 3.5 การใช้เวลาว่าง
4. การปกครองและการควบคุมความประพฤติ
  - 4.1 การให้การอบรมสั่งสอน
  - 4.2 กำหนดเวลาออกจากบ้านและกลับบ้าน
  - 4.3 การคืนนอนตอนเช้า
  - 4.4 การปฏิบัติตนตามแบบแผนที่ดี
  - 4.5 การประพฤติตนไม่เหมาะสม เช่น ค้มเหล้า สูบบุหรี่
เที่ยวกลางคืน ฯลฯ

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มี 2 ชุด มีใจความทำนองเดียวกันแต่ขอความต่างกัน
แบบสอบถามสำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธกับผู้ปกครองมีตัวเลขนัยสำคัญแบบ
สอบถามสำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธกับผู้ปกครองมีตัวเลขนัยสำคัญเงิน

ลักษณะแบบสอบถามนักเรียน มี 2 ตอน

ตอนแรก เป็นข้อความหรือข้อความถามเกี่ยวกับรายละเอียดของตัวนักเรียน

ในเรื่องนั้น มาก

มากที่สุด หมายถึง ระดับความรู้สึกของเด็กที่มีความพอใจต่อการปฏิบัติของ
ผู้ปกครองในเรื่องนั้น มากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ลักษณะแบบสอบถามผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นแบบสอบถามความรู้สึกของผู้ปกครองที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของตน ในด้านต่าง ๆ รวม 50 ข้อ เช่นเดียวกับแบบสอบถามของนักเรียนใหญ่ผู้ปกครองประเมินความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ตามแนวความคิดเห็นว่าถูกต้องและเหมาะสม ตัวอย่างเช่น

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครองของนักเรียน ท่านมีความคิดเห็นต่อวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	การอบรมเลี้ยงดูเด็กควรยึด สัจจาทิที่ว่า "รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี"					
2.	เด็กควรได้รับอนุญาตให้แต่งกาย ตามสมัยนิยม					

ในการตอบแบบสอบถามกำหนดให้ผู้ตอบ ตอบเป็นน้ำหนัก มาก น้อย ตาม
ความรู้สึกของตนด้วยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในคำตอบที่ผู้ตอบได้พิจารณาแล้วว่าตรงกับ

ความเป็นจริงที่ตนเองต้องการหรือปฏิบัติอยู่มากที่สุด ซึ่งมาตราส่วนทั้ง 5 นั้น มีความหมายดังนี้
มากที่สุด หมายถึง ระดับความรู้สึกเห็นด้วยและต้องการจะให้เด็กปฏิบัติตนในเรื่องดังกล่าว มากที่สุด

มาก หมายถึง ระดับความรู้สึกเห็นด้วย และต้องการจะให้เด็กปฏิบัติตนในเรื่องดังกล่าว มาก

ปานกลาง หมายถึง ระดับความรู้สึกเห็นด้วย และต้องการจะให้เด็กปฏิบัติตนในเรื่องดังกล่าว ปานกลาง

น้อย หมายถึง ระดับความรู้สึกที่เห็นว่าเด็กควรจะปฏิบัติตนในเรื่องดังกล่าว น้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ระดับความรู้สึกที่เห็นว่าเด็กควรจะปฏิบัติตนในเรื่องดังกล่าว น้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

การรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการตอบแบบสอบถาม โดยขอหนังสือรับรองจากมหาวิทยาลัย ขอความร่วมมือจากสถานศึกษาแต่ละแห่ง การดำเนินการสอบถามทำพร้อมกันในชั้นเรียน การเก็บข้อมูล ดำเนินการติดต่อกันไปนับตั้งแต่วันที่ 17 - 31 มกราคม 2520

การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อใดดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมด มาตรวจสอบ แล้วคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ออกมาจากแบบสอบถามทั้งหมด ได้แบบสอบถามจำนวน 560 ชุด นำมาวิเคราะห์ตามลำดับขั้นดังนี้

1. แยกแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่มีเลขรหัสสีแดง เป็นกลุ่มของผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ กลุ่มที่มีหมายเลขสีน้ำเงิน เป็นกลุ่มของผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิทาน
2. ตรวจสอบให้คะแนนในแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. ให้คะแนนแต่ละข้อ รวมคะแนนประจำหมวดของความขัดแย้งแต่ละด้าน แยกแบบสอบถามตามสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ความแตกต่างระหว่างอายุ ของผู้ปกครองกับนักเรียน และสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง
4. นำคะแนนที่ได้ไปหาค่าทางสถิติ เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) หาค่าความแปรปรวน (Variance)
5. ทดสอบความแตกต่างทางสถิติฐานที่ตั้งไว้โดยใช้ t-test แบบ Paired Comparison (Marascuilo, 1971 : 315) โดยจับคู่เด็กเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อจะดูว่านักเรียนและผู้ปกครองนั้น ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันเพียงใด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าอ่านจําแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามตามสภาพปัญหา

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}} \quad (\text{Edwards, 1968 : 104})$$

เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่างของข้อทดสอบรายข้อ
 $\bar{X}_H, \bar{X}_L$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและต่ำตามลำดับ

N_H , N_L แทน ค่าจำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

S_H^2 , S_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \cdot \frac{S_t^2 - \sum S_i^2}{S_t^2} \quad (\text{Cronbach, 1972 : 126})$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนรายข้อ

3. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนรวมแต่ละตอนและรวมทั้งหมด

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Edward, 1968 : 80})$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ค่ารวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{สูตร } S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{Ferguson, 1966 : 67})$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

X แทน ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ค่าผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

5. หาค่าความแปรปรวน (Variance) ได้โดยยกกำลังสองของความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อใช้ s^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

6. ใช้ t-test แบบ Paired Comparison (Marascuilo, 1971 : 315)

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{d}}{s_d / \sqrt{N}} \quad (\text{Marascuilo, 1970 : 315})$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา

$\bar{d}$ แทน ค่าเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างผู้ปกครองและนักเรียน

s_d แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความแตกต่าง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนและผู้ปกครองในกลุ่ม
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
S^2	แทน	ความแปรปรวน (Variance)
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
t	แทน	ค่าสถิติจากการแจกแจงของ t
$\bar{d}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างนักเรียนและผู้ปกครอง
S_d	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างนักเรียนและผู้ปกครอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายจะเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ 4 ด้าน ตามลักษณะที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน และสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง โดยแบ่งเป็นรายละเอียดดังนี้

1.1 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ เนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง

1.2 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง

๙.3 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง

1.4 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ เนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง

1.5 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ เนื่องจากระดับอายุของผู้ปกครองที่ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

1.6 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากระดับอายุของผู้ปกครองที่ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

1.7 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว เนื่องจากระดับอายุของผู้ปกครองที่ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

1.8 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ เนื่องจากระดับอายุของผู้ปกครองที่ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

1.9 ปัญหาความขัดแย้งในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ เนื่องจากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

1.10 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

1.11 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว เนื่องจากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

1.12 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ เนื่องจากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

สรุป ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว และด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ

ตอนที่ 2 ผลของความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ 4 ด้าน ตามลักษณะที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับความแตกต่างของอายุผู้ปกครองกับนักเรียน และสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง

โดยแบ่งเป็นรายละเอียดดังนี้

- 2.1 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการเรียนรู้และการเลือกอาชีพ เนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง
  - 2.2 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง
  - 2.3 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการค้าในชีวิตประจำวัน เนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง
  - 2.4 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ เนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง
  - 2.5 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการเรียนรู้และการเลือกอาชีพ เนื่องจากระดับอายุของผู้ปกครองที่ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก
  - 2.6 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากระดับอายุของผู้ปกครองที่ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก
  - 2.7 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการค้าในชีวิตในครอบครัว เนื่องจากระดับอายุของผู้ปกครองที่ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก
  - 2.8 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ เนื่องจากระดับอายุของผู้ปกครองที่ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก
  - 2.9 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการเรียนรู้และการเลือกอาชีพ เนื่องจากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์
  - 2.10 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์
  - 2.11 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการค้าในชีวิตในครอบครัว เนื่องจากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์
  - 2.12 ปัญหาความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ เนื่องจากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์
- สรุป ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ในด้าน

การเรียนและการเลือกอาชีพ กานสังคมและวัฒนธรรม กานการดำเนินชีวิตในครอบครัว และกานการปกครองและการควบคุมความประพฤติ

ตอนที่ 1 ผลของความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ในกานการเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติ

ตาราง 1 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ในกานการเรียนและการเลือกอาชีพ เนื่องจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง

ฐานะทางเศรษฐกิจ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
ต่ำ	7.50	7.4548	122	11.1112***
สูง	7.6111	9.4394	18	3.4209**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูงต่างก็มีความขัดแย้งกันในการเรียนและการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 ตามลำดับ ทำให้ทราบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในการเรียนและการเลือกอาชีพ หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธที่อยู่ในปกครองของคนใดเท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 2 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ในค่านิยมและวัฒนธรรม จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ
ต่ำและสูง

ฐานะทางเศรษฐกิจ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
ต่ำ	9.2377	10.3724	122	9.8370***
สูง	12.0555	10.9193	18	4.6841***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง ต่างก็มีความขัดแย้งกันในค่านิยมและ
วัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของ
ผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้ง ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ในค่านิยมและวัฒนธรรม หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ
มีโอกาสขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสชที่อยู่ในปกครองของคนใดเท่ากัน ซึ่งผล
ปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 3 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว จากครอบครัวที่มีฐานะ
ทางเศรษฐกิจต่ำและสูง

ฐานะทางเศรษฐกิจ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
ต่ำ	5.5902	8.3555	122	7.3898***
สูง	7.0555	9.3854	18	3.1894**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง ต่างก็มีความขัดแย้งกันในการดำเนิน
ชีวิตในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 ตามลำดับ ทำให้
ทราบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียน
กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ในการดำเนินชีวิตในครอบครัว หมายความว่า
ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรม
เชิงนิเสธที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 4 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ จากครอบครัว
ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง

ฐานะทางเศรษฐกิจ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
ต่ำ	16.5082	9.5833	122	19.0267***
สูง	19.8333	9.1668	18	9.1794***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง ต่างก็มีความขัดแย้งกันในด้าน
การปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
ทำให้ทราบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง
กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช ในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ
หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน ผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 5 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง
ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

ระดับความแตกต่างของอายุ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
น้อย	7.6164	8.2439	73	7.8937***
มาก	7.6418	7.4706	67	8.3729***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก ต่างก็มีความขัดแย้งกันใน
ด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า
ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน ไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่าง
ผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ หมายความว่า
ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มี
พฤติกรรมเชิงนิเสธที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ในค่านิยมและวัฒนธรรม ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง ต่างกับ
นักเรียนน้อยและต่างกันมาก

ระดับความแตกต่างของอายุ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
น้อย	9.8493	10.7802	73	7.8062***
มาก	9.0893	10.3627	67	7.1798***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก ต่างก็มีความขัดแย้งกันในค่านิยม
และวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า ระดับความแตกต่าง
ระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน ไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน
ที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในค่านิยมและวัฒนธรรม หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกับ
นักเรียนน้อยและต่างกันมาก มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่อยู่
ในปกครองของตนได้เท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 7 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
 ในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง
 ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

ระดับความแตกต่างกันของอายุ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
น้อย	6.2329	7.8130	73	6.8161***
มาก	5.1791	9.1037	67	4.6567***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
 ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก ต่างก็มีความขัดแย้งกัน
 ในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า
 ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน ไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่าง
 ผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว หมายความว่า
 ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มี
 พฤติกรรมเชิงนิเสธที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ ที่ระดับอายุ
ของผู้ปกครอง ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

ระดับความแตกต่างของอายุ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
น้อย	16.7260	9.4137	73	15.1807***
มาก	17.1642	9.7911	67	14.3493***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก ต่างก็มีความขัดแย้งกันในด้าน
การปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้
ทราบว่า ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน ไม่มีผลต่อความขัดแย้ง
ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้านการปกครองและการควบคุมความ
ประพฤติ หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก มีโอกาสที่จะ
ขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 9 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ จากสถานภาพทางการสมรส
ของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

สถานภาพทางการสมรส	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
สมบูรณ์	7.4754	7.8732	122	10.4873 ***
ไม่สมบูรณ์	7.7778	6.5937	18	5.0045 ***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ ต่างก็มีความขัดแย้งกันในการ
เรียนและการเลือกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า
สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง ไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน
ที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสชในการเรียนและการเลือกอาชีพ หมายความว่า ผู้ปกครองที่มี
สถานภาพทางการสมรสสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรม
เชิงนิเสชที่อยู่ในปกครองของคนใดเท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 10 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ในค่านิยมและวัฒนธรรม จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง
สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

สถานภาพทางการสมรส	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
สมบูรณ์	9.3852	10.4434	122	9.9262***
ไม่สมบูรณ์	11.0556	10.6521	18	4.4034***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสช
ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ ต่างก็มีความขัดแย้งกันในค่าน
ิยมและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ทำให้ทราบว่า สถานภาพทางการสมรส
ของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสชใน
ค่านิยมและวัฒนธรรม หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางการสมรสสมบูรณ์และไม่
สมบูรณ์ มีโอกาสจะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสชที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน
ซึ่งผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสข
ในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว จากสถานภาพทางการสมรส
ของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

สถานภาพทางการสมรส	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
สมบูรณ์	5.9672	8.5821	122	7.6799***
ไม่สมบูรณ์	4.5000	7.8159	18	2.4427*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสข
ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ ต่างก็มีความขัดแย้งกันในการ
การดำเนินชีวิตในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า สถานภาพ
ทางการสมรสของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรม
เชิงนิเสขในการดำเนินชีวิตในครอบครัว หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางการ
สมรสสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสขที่อยู่ใน
ปกครองของตนได้เท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ จากสถานภาพ
ทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

สถานภาพทางการสมรส	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
สมบูรณ์	16.7951	9.3957	122	19.7439***
ไม่สมบูรณ์	17.8889	10.8838	18	6.9733***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่ครอบครัวยังมีสถานภาพทางการสมรสสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ ต่างก็มีความขัดแย้งกันในการปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ทำให้ทราบว่า สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางการสมรสสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่ามีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 สรุปความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
ทั้ง 4 ด้าน

ความขัดแย้งในด้าน	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
1. การเรียนและการเลือกอาชีพ	7.5143	7.6998	140	11.5471***
2. สังคมและวัฒนธรรม	9.6000	10.4467	140	10.8732***
3. การดำเนินชีวิตในครอบครัว	5.7786	8.4752	140	8.0675***
4. การปกครองและการควบคุม ความประพฤติ	16.9357	9.5640	140	20.9521***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ มีความขัดแย้งในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว และด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ซึ่งสามารถจัดลำดับของความขัดแย้งกันระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนตามลำดับมากน้อยดังนี้

1. ด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ ขัดแย้งกันเป็นอันดับที่ 1
2. ด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ ขัดแย้งกันเป็นอันดับที่ 2
3. ด้านการสังคมและวัฒนธรรม ขัดแย้งกันเป็นอันดับที่ 3
4. ด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว ขัดแย้งกันเป็นอันดับที่ 4

ตอนที่ 2 ผลของความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรม
เชิงนิมาน ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิต
ประจำวัน การปกครองและการควบคุมความประพฤติ

ตาราง 14 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ จากครอบครัวที่มีฐานะทาง
เศรษฐกิจต่ำและสูง

ฐานะทางเศรษฐกิจ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
ต่ำ	8.0360	7.1043	111	11.9174 ***
สูง	9.0345	7.4185	29	6.5582 ***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ที่มาจากรอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง ต่างก็มีความขัดแย้งกันในการเรียน
และการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ
ของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในการเรียนและการเลือกอาชีพ หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง
และต่ำ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานที่อยู่ในปกครองของตนใดเท่ากัน
ซึ่งผลปรากฏว่ามีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในค่านิยมและวัฒนธรรม จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ
ต่ำและสูง

ฐานะทางเศรษฐกิจ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
ต่ำ	12.2523	9.7173	111	13.2841 ***
สูง	14.6497	9.4646	29	8.3581 ***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง ต่างก็มีความขัดแย้งกันในค่านิยมและ
วัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของ
ผู้ประกอบการไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ในค่านิยม
และวัฒนธรรม หมายความว่า ผู้ประกอบการที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ มีโอกาส
ที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานที่อยู่ในปกครองของคนใดคนหนึ่ง ซึ่งผลปรากฏว่า
มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในด้าน การดำเนินชีวิตในครอบครัว จากครอบครัวที่มีฐานะ
ทางเศรษฐกิจต่ำและสูง

ฐานะทางเศรษฐกิจ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
ต่ำ	5.2613	7.5109	111	7.3801***
สูง	5.0345	10.1682	29	2.6663*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ที่มาจากรอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง ต่างก็มีความขัดแย้งกันในด้าน
การดำเนินชีวิตในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ ทำให้
ทราบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียน
ที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว หมายความว่า ผู้ประกอบการที่มี
ฐานะทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานที่อยู่ใน
ปกครองของตนได้เท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 ความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ จากครอบครัว
ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง

ฐานะทางเศรษฐกิจ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
ต่ำ	19.7477	10.3717	111	20.0598***
สูง	20.3103	10.1211	29	10.8065***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง ต่างก็มีความขัดแย้งกันในการปกครอง
และการควบคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า ฐานะทาง
เศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิง
นิมาน ในการปกครองและการควบคุมความประพฤติ หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะ
ทางเศรษฐกิจสูงและต่ำ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานที่อยู่ในปกครอง
ของตนได้เท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่ามีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง
ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

ระดับความแตกต่างของอายุ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
น้อย	7.5802	7.6139	81	8.9602***
มาก	9.1525	6.4241	59	10.9434***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก ต่างก็มีความขัดแย้งกัน
ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า
ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียนไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่าง
ผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ
หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีระดับอายุต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก มีโอกาสที่จะขัดแย้ง
กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่า
มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 ความซัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในค่าน้ำสังคมและวัฒนธรรม ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง ต่างกับ
นักเรียนน้อยและต่างกันมาก

ระดับความแตกต่างของอายุ	ความซัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
น้อย	12.5556	10.1495	81	11.1356***
มาก	13.0339	9.0781	59	11.0282***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก ต่างก็มีความซัดแย้งกันในค่าน้ำสังคมและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียนไม่มีผลต่อความซัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ในค่าน้ำสังคมและวัฒนธรรม หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีระดับอายุต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมากมีโอกาสที่จะซัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่า มีความซัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
 ในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว ที่ระดับอายุของผู้ปกครอง
 ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

ระดับความแตกต่างของอายุ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
น้อย	4.8148	8.1273	81	5.3318 ***
มาก	5.7627	8.0801	59	5.4781 ***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
 ที่ระดับอายุของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก ต่างก็มีความขัดแย้งกันในการ
 การดำเนินชีวิตในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า ระดับ
 ความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียนไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครอง
 กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในการดำเนินชีวิตในครอบครัว หมายความว่า
 ผู้ปกครองที่มีระดับอายุต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียน
 ที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ ที่ระดับอายุ
ของผู้ปกครองต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก

ระดับความแตกต่างของอายุ	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
น้อย	18.9876	10.6589	81	16.0325***
มาก	21.0678	9.7129	59	16.6608***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ที่ระดับอายุของผู้ปกครองที่ต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมาก ต่างก็มีความขัดแย้งกันในด้าน
การปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้
ทราบว่า ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียนไม่มีผลต่อความขัดแย้ง
ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในด้านการปกครองและการควบคุมความ
ประพฤติ หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีระดับอายุต่างกับนักเรียนน้อยและต่างกันมากมีโอกาส
ที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน ซึ่งผลปรากฏว่า
มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ จากสถานภาพทางการ
สมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

สถานภาพทางการสมรส	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
สมบูรณ์	8.2437	7.3519	119	12.2319 ***
ไม่สมบูรณ์	8.2381	6.0738	21	6.2154 ***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ ต่างก็มีความขัดแย้งกันในด้าน
การเรียนและการเลือกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า
สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน
ที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ หมายความว่า ผู้ปกครองที่มี
สถานภาพทางการสมรสสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรม
เชิงนิมานที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน ผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 23

ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในค่านิยมและวัฒนธรรม จากสถานภาพทางการสมรสของ
ผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

สถานภาพทางการสมรส	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
สมบูรณ์	12.6303	9.8900	119	13.9312***
ไม่สมบูรณ์	13.4762	8.5943	21	7.1855***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในค่านิยม
และวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบว่า สถานภาพทางการ
สมรสของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในค่านิยมและวัฒนธรรม หมายความว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางการสมรสสมบูรณ์
และไม่สมบูรณ์ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานที่อยู่ในปกครองของตนได้
ได้เท่ากัน ผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว จากสถานภาพทางการสมรส
ของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

สถานภาพทางการสมรส	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
สมบูรณ์	8.1625	5.6807	119	15.6745***
ไม่สมบูรณ์	2.5714	7.3046	21	1.61315

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านการดำเนินชีวิตใน
ครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
จากสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันอย่างไม่มีความสำคัญ
ทางสถิติ ทำให้ทราบว่า สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองมีผลต่อความขัดแย้งระหว่าง
ผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว หมายความว่า
ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางการสมรสสมบูรณ์ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียนที่มีพฤติกรรม
เชิงนิมานที่อยู่ในปกครองของตนมากกว่าผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางการสมรสไม่สมบูรณ์

ตาราง 25 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
 ในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ จากสถานภาพ
 ทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์

สถานภาพทางการสมรส	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
สมบูรณ์	10.3912	19.6555	119	5.7671***
ไม่สมบูรณ์	21.0476	8.7834	21	10.9810***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
 ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้าน
 การปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทำให้ทราบ
 ว่า สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับ
 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานในด้าน การปกครองและการควบคุมความประพฤติ หมายความว่า
 ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางการสมรสสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีโอกาสที่จะขัดแย้งกับนักเรียน
 ที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานที่อยู่ในปกครองของตนได้เท่ากัน ผลปรากฏว่า มีความขัดแย้งกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 สรุปความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
ทั้ง 4 ด้าน

ความขัดแย้งในด้าน	ความขัดแย้งเฉลี่ย ($\bar{D}$)	SD	N	t
1. การเรียนและการเลือกอาชีพ	8.2429	7.1549	140	13.6310***
2. สังคมและวัฒนธรรม	12.7571	9.6826	140	15.5899***
3. การดำเนินชีวิตในครอบครัว	5.2143	8.0919	140	7.6244***
4. การปกครองและการควบคุม ความประพฤติ	19.8643	10.2867	140	22.8486***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานมีความขัดแย้งกันในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว และด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสามารถจัดลำดับของความขัดแย้งกันระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนตามลำดับมากน้อยดังนี้

1. ด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ ขัดแย้งกันเป็นอันดับที่ 1
2. ด้านสังคมและวัฒนธรรม ขัดแย้งกันเป็นอันดับที่ 2
3. ด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ ขัดแย้งกันเป็นอันดับที่ 3
4. ด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว ขัดแย้งกันเป็นอันดับที่ 4

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

เพื่อศึกษาความซัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ และนิมานในค่านการเรียนและการเลือกอาชีพ สังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติ และความซัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนในแต่ละคานนั้นขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน และสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 - 6 ปีการศึกษา 2519 ในโรงเรียนอาชีวศึกษา ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล 7 แห่งในจังหวัดขอนแก่น แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ 140 คน พร้อมกับผู้ปกครองของนักเรียน 140 คน และกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน 140 คน พร้อมกับผู้ปกครองของนักเรียน 140 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 560 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างกระทำโดยวิธีให้อาจารย์ประจำชั้น หรืออาจารย์แนะแนว เป็นผู้เลือกโดยวางเกณฑ์กำหนดพฤติกรรมเชิงนิเสธและนิมานไว้ให้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความซัดแย้งของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครอง
2. แบบสอบถามความซัดแย้งของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของความซัดแย้งระหว่างนักเรียนที่มี

พฤติกรรมเชิงนิเสธกับผู้ปกครอง ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติแยกตามสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง

2. ใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของความขัดแย้งระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธกับผู้ปกครอง ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติแยกตามสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง

สรุปผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ สังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติ ผลการศึกษาปรากฏว่า

1.1 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทั้งต่ำและสูง มีความขัดแย้งกันในด้านกรเรียนและการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 และ .01 ตามลำดับ

1.2 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทั้งต่ำและสูง มีความขัดแย้งกันในด้านกรสังคมและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

1.3 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทั้งต่ำและสูง มีความขัดแย้งกันในด้านกรดำเนินชีวิตในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

✓ 1.4 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทั้งต่ำและสูง มีความขัดแย้งกันในด้านกรปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

1.5 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่มีช่วงอายุห่างจากกันน้อยและห่างจากกันมาก มีความขัดแย้งกันในด้านการเรียนรู้และการเลือกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

1.6 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่มีช่วงอายุห่างจากกันน้อยและห่างจากกันมาก มีความขัดแย้งกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

1.7 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่มีช่วงอายุห่างจากกันน้อยและห่างจากกันมาก มีความขัดแย้งกันในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

1.8 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่มีช่วงอายุห่างจากกันน้อยและห่างจากกันมาก มีความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

1.9 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านการเรียนรู้และการเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

1.10 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

1.11 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 และ .05 ตามลำดับ

1.12 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

ความขัดแย้งในกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ เรียงตามลำดับมากน้อยดังนี้

- ซัดแยงกันอันดับ 1 ในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ
 ซัดแยงกันอันดับ 2 ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ
 ซัดแยงกันอันดับ 3 ในด้านสังคมและวัฒนธรรม
 ซัดแยงกันอันดับ 4 ในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว

ตอนที่ 2 ความซัดแยงระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน
 ในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ สังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว
 การปกครองและการควบคุมความประพฤติ ผลการศึกษาปรากฏว่า

2.1 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่มาจากครอบครัว
 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทั้งต่ำและสูง มีความซัดแยงกันในการเรียนและการเลือกอาชีพ
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.2 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่มาจากครอบครัว
 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทั้งต่ำและสูง มีความซัดแยงกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.3 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่มาจากครอบครัว
 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทั้งต่ำและสูง มีความซัดแยงกันในการดำเนินชีวิตในครอบครัว
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 และ .05 ตามลำดับ

2.4 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่มาจากครอบครัว
 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทั้งต่ำและสูง มีความซัดแยงกันในการปกครองและการควบคุม
 ความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.5 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่มีช่วงอายุ
 ห่างจากกันน้อยและห่างกันมาก มีความซัดแยงกันในการเรียนและการเลือกอาชีพ
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.6 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่มีช่วงอายุ
 ห่างจากกันน้อยและห่างกันมาก มีความซัดแยงกันในด้านสังคมและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.7 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่มีช่วงอายุห่างจากกันน้อยและห่างกันมาก มีความขัดแย้งกันในด้านการค้าในชีวิตในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.8 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่มีช่วงอายุห่างจากกันน้อยและห่างกันมาก มีความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.9 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านการเรียนรู้และการเลือกอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.10 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านสังคมและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.11 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านการค้าในชีวิตในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

แต่ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านการค้าในชีวิตในครอบครัว อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.12 ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน ที่สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

ความขัดแย้งในกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน เรียงตามลำดับมากน้อยดังนี้

- ขัดแย้งกันอันดับ 1 ในด้าน การปกครองและการควบคุมความประพฤติ
- ขัดแย้งกันอันดับ 2 ในด้าน สังคมและวัฒนธรรม
- ขัดแย้งกันอันดับ 3 ในด้าน การเรียนรู้และการเลือกอาชีพ
- ขัดแย้งกันอันดับ 4 ในด้าน การค้าในชีวิตในครอบครัว

ทั้งนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธและนิมามมีความขัดแย้งกับผู้ปกครองในด้านการปกครองและการควบคุมความประพฤติเป็นอันดับสูงสุด

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาปรากฏว่า ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมในเชิงนิเสธมีความขัดแย้งกันทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมและความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

เกี่ยวกับตัวแปรสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธที่มีฐานะทางเศรษฐกิจทั้งค่าและสูงมีความขัดแย้งกันในด้าน การเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 ทั้งนี้ อาจจะเป็นดังที่ เดิมศิริ บุญสิงห์ (2518 : 13) กล่าวว่า เนื่องจากสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สภาพทางเศรษฐกิจรัดตัว ทำให้ทุกครอบครัวต้องต่อสู้กับการทำมาหากินทั้งผู้ปกครองที่มีฐานะดีและไม่ดี ต่างก็ไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานในปกครองเท่าที่ควร ผลการศึกษาของซิลิกส์ (Zeligs, อ้างจาก Fleming, 1957 : 73) ศึกษาเด็กจำนวน 460 คน พบว่า เด็กเหล่านั้นบรรยายว่าเมื่อพ่อแม่กลับจากทำงานมักมีอาการเหนื่อย ๆ จู้จี้ หงุดหงิด โมโหจนเฉียว ไม่ยอมเข้าใจเด็ก ทำให้มีความขัดแย้งเกิดขึ้น แต่ผลการศึกษาที่ได้มาครั้งนี้แตกต่างจากผลการศึกษาของ สปริงเกอร์ (Springer, 1938 : 321 - 328) ที่พบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวยากจนจะเป็นเด็กประพฤติกเล่รมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นผลการวิจัยของต่างประเทศ ซึ่งมีสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมแตกต่างจากประเทศไทย สภาพของเด็กต่างชาติโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา เด็กต้องช่วยตัวเองตั้งแต่เยาว์วัย แต่วัฒนธรรมไทย เด็กต้องพึ่งผู้ใหญ่และสัมพันธ์กับผู้ใหญ่มากกว่า และยังเศรษฐกิจในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะกระทบกระเทือนต่อความเป็นอยู่ของประชากรทุกระดับชั้น ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ยิ่งเป็นผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มักจะมีเวลาให้แก่เด็กน้อย

จากผลการศึกษาคำแปรระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน พบว่า ไม่ว่าผู้ปกครองจะมีอายุต่างกับนักเรียนน้อยหรือต่างกับนักเรียนมาก ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธมีความขัดแย้งกันในเรื่อง การเรียนและการเลือกอาชีพ สังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 ผลการวิจัยนี้คล้ายตามการวิจัยของ อัญชลี ตันศิริ (2517 : 84) ที่พบว่า เด็กวัยรุ่นที่พ่อแม่มีอายุมากกับเด็กวัยรุ่นที่พ่อแม่มีอายุน้อย มีความขัดแย้งกับพ่อแม่พอ ๆ กัน เฮิร์ลอค (Hurlock, 1967 : 298) ก็กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของสังคม วัฒนธรรมและค่านิยมต่าง ๆ เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ทำให้คนที่มีอายุต่างกันเพียงสิบปีไม่สามารถรับความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ได้ทัน ด้วยเหตุนี้ น่าจะเป็นสาเหตุให้เกิดความขัดแย้งกันได้ง่ายระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ แต่ผลการศึกษารั้งนี้แตกต่างกับการศึกษาของ สโตทท์ (Stott, 1940 : 320) ที่พบว่า พ่อแม่ที่มีอายุมากมีความต้องการจะบังคับมากกว่าพ่อแม่อายุน้อยหรือไม่ห่างจากลูกมากนัก โดยสภาพความเป็นจริง อายุของผู้ปกครองมากหรือน้อยเป็นสิ่งที่จะทำนายไม่ได้ว่าจะลดหรือเพิ่มความขัดแย้งระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กได้ เรื่องนี้ เฟลมมิ่ง (Fleming, 1957 : 41) กล่าวว่า สาเหตุสำคัญซึ่งทำให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้นระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ไม่เข้าใจพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ ที่ตนปกครองอยู่ ดังนั้นผู้ปกครองจึงน่าจะหันมาสนใจในเรื่องนี้ เพื่อหาทางลดความขัดแย้งให้น้อยลง

จากผลการศึกษาคำแปรสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง พบว่า ไม่ว่าสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองจะสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ มีความขัดแย้งกันในเรื่อง การเรียนและการเลือกอาชีพ สังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 ผลการศึกษารั้งนี้ต่างกับการศึกษาของ เกล็ค เชลตัน และอีลีเนอร์ (Gleuck Sheldon and Eleanor, 1950 : 261) ที่ศึกษาเด็กเกรจำนวน 500 คน ซึ่งสรุปผลไว้ว่า สถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครองที่ไม่สมบูรณ์ มีส่วนทำให้เด็กมีพฤติกรรมขัดต่อสังคมร้อยละ 98% ในเรื่องนี้ อาจเป็นไปได้ว่าสภาพสังคมและวัฒนธรรมของไทยกับต่างประเทศมีความแตกต่างกัน ดังที่ บุญเหลือ

เทพยสุวรรณ (2512 : 33) กล่าวว่า ในสังคมไทยถ้าเด็กขาดพ่อแม่จริงก็สามารถหาพ่อแม่เทียม คือ ผู้ปกครองที่เหมือนพ่อแม่แทนได้ ซึ่งตามความเป็นจริงปรากฏให้เห็นทั่วไปในสังคมไทยเราที่มี พี่ ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย เลี้ยงลูกหลานให้อบอุ่นได้เท่า ๆ กับพ่อแม่จริงของเด็ก ซึ่งสังคมต่างประเทศไม่ปรากฏว่ามีธรรมเนียมเช่นนี้ สำหรับเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่สมบูรณ์ก็ยังไม่ยืนยันว่าจะไม่มีความขัดแย้งกันในครอบครัว ดังที่ ผจวงวาศ วายวานนท์ (2508 : 96) กล่าวว่า เด็กที่อยู่กับพ่อแม่ของตน แต่พ่อแม่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสมบูรณ์ ก็นับว่าเป็นศัตรูตัวร้ายที่ทำลายเด็กให้พินาศลง การดำเนินชีวิตต่อไปจะลุ่ม ๆ คอน และก้าวไปสู่ความผิดได้

ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ที่ว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ มีความแตกต่างกันในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติ เมื่อผลปรากฏชี้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธมีความขัดแย้งกัน ย่อมเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะช่วยกันคิดหาทางลดความขัดแย้งต่าง ๆ โดยเร็วเพื่อป้องกันปัญหาอื่น ๆ ที่จะตามมา

ตอนที่ 2 จากการศึกษาความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ สรุปได้ว่า มีความขัดแย้งกันทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001

เกี่ยวกับตัวแปรสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ มีความขัดแย้งกันในเรื่อง การเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตประจำวัน การปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 เช่นเดียวกับกลุ่มผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธที่กล่าวมาแล้ว

เกี่ยวกับตัวแปรระดับความแตกต่างระหว่างอายุของผู้ปกครองกับนักเรียน พบว่า ไม่ว่าผู้ปกครองจะมีอายุต่างกับนักเรียนน้อยหรือต่างกันมาก ผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ก็มีความขัดแย้งกันในด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคม

และวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 เช่นเดียวกับกลุ่มผู้ปกครองกับนักเรียน ที่มีพฤติกรรมเชิงนี้ เศษที่กล่าวมาแล้ว

เกี่ยวกับตัวแปรสถานภาพทางการสมรสของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมาน จากสถานภาพทางการสมรสสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์ มีความขัดแย้งกันในเรื่อง การเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 เช่นเดียวกับกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนี้ เศษที่กล่าวมาแล้ว

ยกเว้นตัวแปรสถานภาพทางการสมรสไม่สมบูรณ์ในกลุ่มของผู้ปกครองกับนักเรียนที่มี พฤติกรรมเชิงนิมาน มีความขัดแย้งกันในเรื่องการดำเนินชีวิตในครอบครัวอย่างไม่มีนัย สำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวข้องที่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ การที่ผู้ปกครองนักเรียน กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมในเชิงนิมานจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางการสมรสไม่สมบูรณ์ ไม่ขัดแย้งกับผู้ปกครองในด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัวนั้น ไพฑูรย์ เกรือแก้ว (2518 : 72) กล่าวว่า สังคมไทยถือว่าผู้ใหญ่มีประสบการณ์ในชีวิต เป็นมรดก สุกชุม เข้าใจโลก และชีวิตอย่างลึกซึ้ง ผู้ใหญ่ยอมไม่ทำสิ่งที่ผิด ผู้น้อยต้องเกรงกลัว เคารพเชื่อฟังสิ่งเหล่านี้ เป็นลักษณะสำคัญอันหนึ่งของสังคมไทยที่ปฏิบัติกันมานาน เช่นเดียวกับ ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ (2518 : 17) กล่าวว่า เด็กเมื่อเกิดมาก็ได้รับการฝึกอบรม ตลอดจน การเรียนรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความเชื่อ ความถูกผิดในการกระทำ โดยมีสมาชิกในครอบครัวเป็น ผู้สอนเด็กจะถูกสอนให้ยอมรับบทบาทและค่านิยมต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งทำให้กลายเป็นพฤติกรรม คติทั่วไป เช่นเดียวกับ พัทยา สายหู (2517 : 34) กล่าวว่า บุคคลรับวัฒนธรรมไว้ ตั้งแต่เกิดจากการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ผู้ใหญ่ จากการทำตามเพื่อนตามชาวบ้าน จน เกิดความเคยชิน ไม่ทำอะไรแปลกจากกลุ่ม จึงจะได้รับอนุญาตให้เข้ากลุ่มได้ และจะไม่ รู้สึกว่าตนถูกบังคับคอย ๆ รับไปที่ละน้อย ๆ โดยไม่รู้สึกตัว จากเหตุผลดังกล่าวพอสรุป ได้ว่า การที่เด็กไม่มีความขัดแย้งกับผู้ปกครองในเรื่องการดำเนินชีวิตประจำวันนั้น เกี่ยวข้อง กับวัฒนธรรมของไทย โดยเฉพาะนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิมานยอมมีลักษณะที่สอนง่ายมาก

กว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ

สำหรับผลการศึกษากลุ่มผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธปรากฏผลไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้ในข้อ 2 ที่ว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนและการเลือกอาชีพ การสังคมและวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตในครอบครัว การปกครองและการควบคุมความประพฤติ โดยสรุปผู้ปกครองนักเรียนกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธมีความขัดแย้งกันในทุกเรื่องดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 จากการศึกษาของ สกอรัพสกา (Skorupska, อ้างจาก Powell, 1963 : 267) ศึกษานักเรียนในประเทศโปแลนด์ พบว่า ร้อยละ 62 กล่าวว่าตนมีความขัดแย้งกับพ่อแม่มาก ในเรื่องนี้มีชาวอเมริกันคนนำไปศึกษาเปรียบเทียบกับเด็กวัยรุ่นของอเมริกัน พบว่า เด็กทั้งในโปแลนด์ซึ่งปกครองอย่างเข้มงวดและเด็กชาวอเมริกันที่ได้รับเสรีก็มีความขัดแย้งกับพ่อแม่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ เพาเวลล์ (Powell, 1965 . 267) ให้ความเห็นเพิ่มเติมอีกว่า เด็กวัยรุ่นในประเทศทั้งสองก็คงมีปัญหาไม่แตกต่างกับวัยรุ่นในประเทศอื่น ๆ นอกจากนี้ เพาเวลล์ (Powell, 1963 . 267) ยังได้กล่าวว่า ผู้ใหญ่มักจะก่อความขัดแย้งกับเด็กโดยไม่จำเป็นเพราะความเป็นห่วงกังวลเกี่ยวกับเด็กมากเกินไป และแสดงออกด้วยการบ่นจู้จี้ วากล่าวเด็กบ่อย ๆ ทั้ง ๆ ที่เหตุการณ์บางอย่างยังไม่เกิดขึ้น จึงทำให้เกิดความขัดแย้งกันภายในครอบครัวโดยทั่วไป เช่นเดียวกับ มีค (Mead, อ้างจาก Hurlock, 1967 : 297) กล่าวว่า ผู้ใหญ่ไม่สามารถหายความต้องการของเด็กจากการระลึกถึงสิ่งที่ตนเคยต้องการและไม่สามารถให้คำตอบแก่เด็กได้จากความคิดของตนเอง เมื่อมีความต่างกัน เช่นนี้ก็ย่อมต้องเกิดความขัดแย้งกัน ยากที่จะมองอะไรคล้อยตามกันได้

จากข้อสังเกตในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธและนิมิตต่างก็มีความขัดแย้งกับผู้ปกครองของตนแตกต่างกันไม่มากนัก ทั้ง ๆ ที่ผลการศึกษาวิจัยของนักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่าน (Powell, 1963 : 247 - 251, Blair, 1964 : 134, Prescott, 1961 : 14 - 51) พบว่า ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับเด็กส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเชิงนิเสธ เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดอาจเป็นได้ว่า สภาพสังคมไทยและความเป็นอยู่ของคนไทยในปัจจุบันกำลังอยู่ในระยะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ปัญหา

การเพิ่มจำนวนประชากร ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ อิทธิพลของสื่อสารมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ภาพโฆษณาต่าง ๆ อิทธิพลของวัฒนธรรมจากต่างชาติ ฯลฯ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทย ทำให้เกิดความขัดแย้งกันในด้านความคิด และทัศนคติของคนในทุกกลุ่มทุกวัย ดังนั้น ผลของการวิจัยจึงแสดงว่านักเรียนทั้งที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธและนิมาน ต่างก็มีความขัดแย้งกับผู้ปกครองของตนในด้านต่าง ๆ ความขัดแย้งดังกล่าว เป็นเพียงสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเชิงนิเสธ แต่อาจมีสาเหตุอื่น ๆ ที่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงนิเสธอีกมาก ซึ่งสมควรจะได้ทำการศึกษาวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ก. สำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงนิเสธของนักเรียน เช่น อิทธิพลของสื่อสารมวลชน สภาพที่อยู่อาศัย การศึกษาและอาชีพของบิดามารดา ฯลฯ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาเรื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นักเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งมีสภาพเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน

3. ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ควรปรับปรุงเครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้สำหรับคัดเลือกกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธและนิมาน เพื่อให้ได้ผลในการวิจัยอย่างถูกต้อง และเที่ยงตรงมากกว่านี้

ข. สำหรับผู้ปกครอง

1. จากผลการศึกษาค้างนี้ พบว่า ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน เกิดขึ้นจากการที่ผู้ปกครองเข้าใจธรรมชาติของเด็กวัยนั้นน้อย ฉะนั้น เพื่อเป็นการลดและป้องกันความขัดแย้งกันระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก ผู้ปกครองควรหันมาสนใจ ศึกษาหาความรู้ทางจิตวิทยาเกี่ยวกับธรรมชาติและความเป็นไปเปลี่ยนแปลงของเด็กวัยนี้ เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงเหตุผล ให้มีอิสระในตนเอง และยอมรับการตัดสินใจของเด็ก โดยผู้ปกครองทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงที่ดีของเด็ก แทนการเป็นผู้ควบคุมอย่างเดียว

2. จากการศึกษาวิจัย พบว่ามีความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับเด็กในเรื่อง

การเรียนการเลือกอาชีพ เด็กควรได้รับการส่งเสริมให้มีอิสระในการเลือกทางดำเนินชีวิตของตน เพราะสภาพสังคมและตลาดแรงงานในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เด็กควรจะได้รับข้อมูลในเรื่องอาชีพ และการแนะนำอาชีพจากผู้เชี่ยวชาญก่อนที่จะตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถของตน

3. จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้ปกครองกับนักเรียนมีความขัดแย้งกันในเรื่องสังคมและวัฒนธรรม ผู้ปกครองควรจะยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน ค่านิยมของบุคคลต่างวัยมักจะต่างกัน ดังนั้น ผู้ปกครองควรพยายามเข้าใจเด็ก ให้ความใกล้ชิดกับเด็กในปกครองให้มากที่สุด เมื่อมีปัญหาขัดแย้งก็จะได้แก้ไขได้ทันที่

ค. สำหรับผู้บริหาร ครูอาจารย์ในโรงเรียน

1. ควรยอมรับว่าความขัดแย้งระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เสมอ ปัญหาอยู่ที่ว่าจะแก้ไขในรูปใด โดยวิธีใด จึงจะเหมาะสม ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนมีความคับข้องใจที่ไม่ได้รับอิสระจากผู้ใหญ่ ความมีอิสระเป็นสิ่งซึ่งเด็กวัยนี้ต้องการอย่างยิ่ง ดังนั้น บุคลากรในโรงเรียน ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์ โดยส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมชุมนุม ฯลฯ

2. บุคลากรในโรงเรียนควรใช้หลักจิตวิทยา ในการแก้ไขปัญหาขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างนักเรียนกับผู้บริหารและครู การลงโทษควรใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ การใช้ระเบียบวินัยให้นักเรียนมีส่วนร่วมรับทราบ และแสดงความคิดเห็น เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างถูกต้อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ✓ กอ สวัสดิพิพาณิชย์ คร. "เศรษฐศาสตร์การศึกษา" ชุมนุมทางวิชาการ กรมสามัญศึกษา
โรงพิมพ์คุรุสภา 10 มกราคม 2518 : 10 หน้า.
- ชัยนาถ นาคบุปผา โลกของวัยรุ่น โอเคียนส์ไตร์ 2514 : 358 หน้า.
- ชำนาญ สงวนพงษ์ "วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการศึกษา" วิทยาสาร ปีที่ 27 ฉบับที่ 9
วันที่ 15 มีนาคม 2519.
- ✓ เกโซ สวานานท์ จิตวิทยาสำหรับครูและผู้ปกครอง โอเคียนส์ไตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 4)
2514 : 349 หน้า.
- เต็มศิริ บุญยสิงห์ "ค่านิยม" วารสารสมาคมผู้ปกครอง ครู นักเรียน โรงเรียนสวนกุหลาบ
23 ตุลาคม 2518 : 68 หน้า
- ✓ "ปะระเบิดกลมอาชีวะตายหมู่" เคลินิวส์ ปีที่ 17 ฉบับที่ 6758 วันที่ 20 กรกฎาคม
2519 : 1
- "เดชนาที่นักเรียนอาชีวะขอนแก่นถล่มนักศึกษา" ไทยรัฐ จันทร์ที่ 18 มิถุนายน 2519 : 1
- ชญู แสงศักดิ์ คร. "ปัญหาและการจัดอาชีวศึกษา" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ 4 เดือนธันวาคม 2512 : 56 หน้า.
- ✓ บุญสวย เชิดเกียรติกุล น.พ. บทบรรณาธิการ วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย
2508 : 77 หน้า.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ม.ล. "บ้านดี - โรงเรียนดี" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี เดือนเมษายน 2512 : 43 หน้า.
- ✓ "พม่าสั่งปิดโรงเรียนและมหาวิทยาลัย" ประชาธิปไตย ฉบับที่ 33 ปีที่ 48 วันพุธที่
4 กุมภาพันธ์ 2519.

ปรีชา หนักรเลิศ ประชาธิปไตยสำหรับคนไทย การเมืองสำหรับประชาชน กุณาพันธ์
2518 : 40 หน้า.

✓ ประมวลุ คิคคินสัน คร. ทฤษฎีจิตวิทยาว่าด้วยบุคลิกภาพ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
มหาสารคาม 2515 : 128 หน้า.

✓ ฉจงวาท วายวานนท์ "บ้านกับโรงเรียน" รู้จักปัญหานักเรียน ฉบับที่ 2 กองแนะแนว
กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์คุรุสภา, 2508 : 136 หน้า.

✓ ฝน แสงสิงแก้ว นพ. "สุขภาพจิตของคนรุ่นหนุ่มสาว" วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย
ประเทศไทย ฉบับที่ 3 - 4 กรกฎาคม ถึง ตุลาคม 2510 : 318 หน้า.

พัทธา สายหู ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกของสังคม มหาวิทยาลัยชวบ้าน กรุงเทพมหานคร
การพิมพ์ 2517 : 278 หน้า.

✓ ไพฑูรย์ เครือแก้ว ลักษณะสังคมไทย โรงพิมพ์พิช ถนนราชพิช กรุงเทพฯ
2518 : 373 หน้า.

✓ รุจ วังษี "ปัญหาการหย่าร้างในครอบครัว" วารสารประชากรศึกษา วันที่ 15
กันยายน 2515 : 39 หน้า.

✓ วราภรณ์ อินทรชัยศรี ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และการยอมรับตนเอง
และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กวัยรุ่น ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2518 : 86 หน้า.

✚ วารุณี บินทสันต์ จิตวิทยาครอบครัวและสวัสดิภาพเด็ก มิตรนราการพิมพ์ กรุงเทพฯ
2517 : 234 หน้า.

✓ วาสนา อิมโษษุ ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และบุคลิกภาพแบบเก็บตัว -
แสดงตัวของเด็กวัยรุ่น ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ 2518 : 87 หน้า.

วัชร ทรัพย์มี "ปัญหาวิทยุยุคใหม่" วิทยาสาร ปีที่ 26 ฉบับที่ 5 ไทยวัฒนาพานิช
2518 : 56 หน้า.

"นักศึกษาวิทยาเทคนิคเฝ้าวิทยาลัยเกษตรตาก" วิทยาสาร ปีที่ 25 ฉบับที่ 27
2517 : 58 หน้า.

สามัญศึกษา กรม กระทรวงศึกษาธิการ "วิจารณ์แผนการศึกษาแห่งชาติ" วารสาร
สภาการศึกษาแห่งชาติ โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก มีนาคม
2519 : 336 หน้า.

สภาวิจัยแห่งชาติ รายงานผลทางวิจัยเรื่องสาเหตุแห่งความผิด โรงพิมพ์ทำเนียบ
นายกรัฐมนตรี 2504 : 114 หน้า

สภาวิจัยแห่งชาติ สาเหตุแห่งความผิดบางลักษณะในศาลคดีเด็กและเยาวชน โรงพิมพ์
ทำเนียบนายกรัฐมนตรี 2509 : 114 หน้า.

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนควาเรื่องเด็ก รายงานการวิจัยฉบับที่ 15 โรงพิมพ์
คุรุสภา 11 ตุลาคม 2516 : 119 หน้า.

"ระเบิดศึกอาชีวะศึกษา" สยามรายวัน เสาร์ที่ 19 มิถุนายน 2519 : 16 หน้า.

✓ "เผยสถิติเยาวชนกระทำผิด" สยามรัฐ วันที่ 3 มกราคม 2518.

"จลาจลในอัฟริกาใต้ ค่าย 23" สยามรัฐ วันที่ 18 มิถุนายน 2519.

✗ สถิติ นิยมญาติ "สวรรค์ในบ้าน" วารสารแนะแนว ปีที่ 3 ฉบับที่ 10 2512 : 89
หน้า.

สุพัฒนา บุญญานิตย์ พ.ญ. ความรู้ สำหรับประชาชน โรงพยาบาลสมเด็จพระยา
2516 : 214 หน้า.

สุพัฒนา บุญญานิตย์ พ.ญ. "งานป้องกันที่ถูกลืม" วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย
ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 เมษายน 2515 : 128 หน้า.

✓ สุภา มาลากุล พ.ญ. "สุภาพจิตของเด็กในโรงเรียน" หนังสือการอบรมครูแนะแนว
รุ่นที่ 1 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2519 : 104 หน้า.

✓ สุรางค์ จันทรเฒ "เรื่องของเด็กเกร" วารสารแนะแนว ปีที่ 3 ฉบับที่ 9
เมษายน - มิถุนายน 2514 : 68 หน้า.

✕ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ สภาพจิตเบื้องต้น โครงการตำรา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก โรงพิมพ์พิมพ์เนศ 2518 : 195 หน้า.

✓ สัจฉา สมสนธิ ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และการปรับตัวของวัยรุ่น
ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2518 : 82 หน้า.

✓ ศิริพร หลิมศิริวงศ์ ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กกลาง ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต 2511 : 220 หน้า.

✕ หทัย ชิตานนท์ น.พ. "โรคลมชัก" ความรู้สำหรับประชาชน โรงพยาบาลสมเด็จพระยา
สันทพันธ์การพิมพ์ 2516 : 214 หน้า.

✕ อาภา ภมรบุตร "ยุวอาชญากร" วารสารราชทัณฑ์ เล่มที่ 4 2517 : 106 หน้า.

✓ อัญชลี คันธี ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และความต้องการทางจิตของวัยรุ่น
ปริญาพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2518 : 84 หน้า.

Block, V.L., Conflict of Adolescents with their Mothers, Journal
of Abnormal and Social Psychology, 32, 192-206, 1937.

Blair, Glenn Myers, Psychology of Adolescence for Teachers, Mcmillan
Com, New York, 1964.

Cronbach, Lee Joseph : The Dependability of Behavioral Measurements
Theory of Generalizability for Scores and Profiles, New
York Wiley, 1972, 410 pp.

- Edward, Allen A. Experimental Design in Psychological Research,
Rinehart Company, Inc., New York 1968, 446 pp.
- Ferguson, George A., Statistics Analysis in Psychology and Education
Mc.Graw-Hill Co., New York 1966. 446 pp.
- Fleming, C.M., Adolescence, Routledge & Kegan Paul Ltd., London :
1957, 262 pp.
- Folsom J.K. The Family and Democratic Society. New York : John
Wiley and Sons, Inc., 1943.
- Garrison and Others, Educational Psychology, Bombay : Vakils
Feffer and Simons Private Ltd., 1964 : 407.
- Glueck Sheldon and Eleanor, Unreveling Juvenile Delinquency, New
York, 1950 : 478 pp.
- Hurlock, E.B., Adolescent Development ; Mc Graw-Hill Book Company,
1967 : 717 pp.
- Marascuilo Leonard A. Statistical Methods for Behavioral Science
Research Mc.Graw-Hill Book Company 1971 : 578.
- Mead Margaret What Is Happening to American Family. Journal of
Social Casework, 28, 323 - 330, 1947.
- Prescott, Danied A., Report of Conference on Child Study Education
Bulletin, Faculty of Education, Chulalongkorn University, 1961 :
96 pp.

- Springer, H.N., . The Influence of General Social Status on The Emotional Stability of Children. Pedagog Sem, 1938 : 328 pp.
- Stott, L.H. Adolescents Dislikes Regarding Parental Behavior and Their Significance, Jorunal of Genetic Psychology, 57 : 303 - 414, 1940.
- Unesco, A Review of Studies on Educational Wastage and Staynation in Teshnical Seminar on Wastage and School Dropout Bangkok, 1966.

ภาคผนวก ก.

1. แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามนักเรียน
2. แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามผู้ปกครอง

แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามความซัดแย้ง
ฉบับของนักเรียน

1. คำนการเรียนและการเลือกอาชีพ

ข้อที่	ค่า t
1.	1.930*
2.	2.981***
3.	2.381*
4.	1.734*
5.	2.550*
6.	1.734*
7.	2.055*
8.	2.546*
9.	1.900*
10.	2.158*

* P < .05

** P < .01

*** P < .005

**** P < .0005

2. คำนวณการตั้งคัมและวัดนกรรม

ข้อ	ค่า t
11.	1.734*
12.	2.278*
13.	2.786**
14.	2.240*
15.	3.258***
16.	2.240*
17.	2.278*
18.	2.091*
19.	3.069**
20.	3.175***
21.	2.806**
22.	2.986***
23.	2.250*
24.	2.112*

* P < .05

** P < .01

*** P < .005

**** P < .0005

3. ด้านการดำเนินชีวิตในครอบครัว

ข้อ	t
25.	2.361*
26.	2.214*
27.	4.870****
28.	1.737*
29.	1.809*
30.	2.329*
31.	2.268*
32.	4.121****
33.	2.110*
34.	1.734*
35.	1.986*
36.	2.237*

* P < .05

** P < .01

*** P < .005

**** P < .0005

4. คำนวณการปกครองและการควบคุมความประพฤติ

ข้อ	ค่า t
37.	2.900 ^{***}
38.	1.850 [*]
39.	2.917 ^{***}
40.	2.882 ^{***}
41.	2.120 [*]
42.	2.056 [*]
43.	2.152 [*]
44.	2.058 [*]
45.	2.248 [*]
46.	3.045 ^{***}
47.	2.098 [*]
48.	2.643 ^{**}
49.	3.041 ^{***}
50.	1.869 [*]

* P < .05

** P < .01

*** P < .005

**** P < .0005

แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามความขัดแย้ง
ฉบับของผู้นปกครอง

1. คำนการเวียนและการเลือกอาชีพ

ข้อ ข้อที่	ค่า t
1.	2.101 *
2.	2.600 **
3.	4.922 ****
4.	2.400 *
5.	3.278 ****
6.	2.491 *
7.	2.200 *
8.	3.130 ***
9.	2.572 **
10.	2.631 **

* P < .05

** P < .01

*** P < .005

**** P < .0005

2. คำนวณการตั้งกมและวัฒนธรรม

ข้อที่	ค่า t
11.	2.247 *
12.	1.915 *
13.	2.447 *
14.	1.874 *
15.	1.735 *
16.	1.778 *
17.	1.952 *
18.	3.036 ***
19.	2.686 **
20.	2.475 *
21.	1.820 *
22.	3.250 ****
23.	2.757 **
24.	1.832 *

* P < .05

** P < .01

*** P < .005

**** P < .0005

3. งานการดำเนินชีวิตในครอบครัว

ข้อ	ค่า t
25.	3.284 ^{***}
26.	1.964 [*]
27.	2.955 ^{***}
28.	3.083 ^{***}
29.	4.092 ^{****}
30.	2.957 ^{***}
31.	2.569 ^{**}
32.	3.396 ^{***}
33.	2.553 ^{**}
34.	2.587 ^{**}
35.	4.258 ^{****}
36.	2.358 [*]

* P < .05

** P < .01

*** P < .005

**** P < .0005

4. ความถี่การปกครองและการควบคุมความประพฤติ

ข้อ	ค่า t
37.	1.863*
38.	2.703**
39.	4.696****
40.	4.190****
41.	2.400*
42.	3.536***
43.	2.305*
44.	4.391****
45.	3.074***
46.	1.988*
47.	4.145****
48.	1.863*
49.	2.654**
50.	2.353*

* P < .05

** P < .01

*** P < .005

**** P < .0005

ภาคผนวก ข.

1. แบบสำรวจนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ
2. แบบสอบถามนักเรียน
3. แบบสอบถามผู้ปกครอง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

วันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2519

เรื่อง ขอความร่วมมือสำรวจพฤติกรรมเชิงนิเสธของนักเรียน

เรียน อาจารย์ประจำชั้น ที่นับถือ

ข้าพเจ้า นางรัตนา ปะบุตร นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว มีความประสงค์จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งของผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมในเชิงนิเสธ ซึ่งหมายถึงนักเรียนที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม

ดังที่ทราบกันทั่วไปว่าครอบครัวเป็นสถานที่วางรากฐานความประพฤติของนักเรียน และสภาพโรงเรียน - ปัจจุบันครูมีภาระหนักในการรับผิดชอบความประพฤติของนักเรียน จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความประสงค์จะชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกมา เป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องกับการให้การอบรมสั่งสอนเด็กทุกฝ่ายจำเป็นต้องรับผิดชอบร่วมกัน แทนที่ครูจะรับภาระหนักอย่างที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาเด็กให้เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ

จึงขอความร่วมมือท่านได้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องพฤติกรรมของนักเรียน บางคน ที่แสดงออกตรงกับเกณฑ์ที่ได้ให้ไว้พร้อมแล้วขอได้โปรดรักษาความลับเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทุกฝ่าย เพราะการศึกษาครั้งนี้เป็นการช่วยเหลือและแก้ไข พฤติกรรมของนักเรียนในหลักการแนะแนวการศึกษาอันจะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียนโดยทั่วไป

ขอแสดงความนับถือ

รัตนา ปะบุตร

(นางรัตนา ปะบุตร)

นิสิตปริญญาโทสาขาการแนะแนว

ลักษณะของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงนิเสธ

1. แต่งกายผิดระเบียบของโรงเรียน โดยได้รับการตักเตือนจากครูเกินกว่า 3 ครั้ง
2. ขาดโรงเรียนโดยไม่ลาหรือแจ้งสาเหตุให้ทางโรงเรียนทราบ จนต้องมีหนังสือเตือนถึงผู้ปกครองเกินกว่า 2 ครั้ง
3. พுகจาไม่เรียบร้อยเป็นปกตินิสัย โดยการพุกจาหยาบผึกลักษณะของสุภาพชน โดยเฉพาะพุกกับครูอาจารย์ และเพื่อนต่างเพศเป็นประจำ
4. ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ เช่นส่งเสียงดังในห้องประชุม ขณะที่มีการประชุมนักเรียนอยู่ จนทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชกเกิดความรำคาญ มีการกระทำในทำนองดังกล่าวเกิดขึ้นเกินกว่า 3 ครั้ง
5. ไม่สนใจในการเรียน เช่นไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา ขอบลอกงานเพื่อน มักรบกวนเพื่อนขณะที่ครูสอน หรือแสดงกิริยาไม่สนใจ ไม่รับผิดชอบงาน จนทำให้ครูต้องวากกล่าวตักเตือนเกินกว่า 3 ครั้ง
6. ไม่ซื่อสัตย์ ไว้วางใจไม่ได้เมื่อมอบงานให้ เช่นเคยทุจริตในการสอบ หรือมีความประพฤติอย่างอื่นทำนองเดียวกันนี้เกินกว่า 1 ครั้ง
7. ชอบก่อเรื่องทะเลาะวิวาท ชักชวนเพื่อนก่อความไม่สงบกับบุคคลภายนอก หรือเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของโรงเรียน เช่นการแข่งขันกีฬา มักจะตระโกนเชียร์ทำนองทำร้ายฝ่ายตรงข้ามหรือผู้ตัดสิน มีการปฏิบัติตนทำนองนี้เกินกว่า 1 ครั้ง
8. แสดงพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ครูส่วนใหญ่เห็นว่าไม่ควรกระทำเกินกว่า 1 ครั้ง หลังจากได้รับการวากกล่าวตักเตือน เช่น การเข้าไปในสถานเริงรมย์ที่ไม่เหมาะสมกับวัย เทียวกลางคืนเกินกว่า 4 ทุ่ม ถึงคี่สี่โดยไม่มีผู้ปกครองพาไป ค้มสุราหรือยาเสพติด ฯลฯ เป็นต้น

(เกณฑ์ดังกล่าวได้จากผลการค้นคว้าของสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก (2516 : 119) และพระราชบัญญัติควบคุมความประพฤติเด็กและนักเรียน (ทวีป วัชรราษฎร์, 2505 : 497))

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรุงเทพฯ 11

วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2520

นักเรียนที่รัก

ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับเลือกเป็นตัวแทนของนักเรียนเพื่อตอบแบบสอบถาม ในการทำวิจัยเกี่ยวกับความรู้สึกของท่านที่มีต่อวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ปกครอง ซึ่งปฏิบัติต่อท่านตามสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ผลของการวิจัยครั้งนี้จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่

ดังนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามด้วยความสบายใจ และตามความรู้สึกที่เกิดแก่ตัวท่านในสภาพที่เป็นจริงที่สุด แบบสอบถามทุกข้อไม่มีข้อใดถูกหรือผิด เพราะขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละบุคคล ที่มีต่อเหตุการณ์นั้น ๆ ผู้วิจัยจะรักษาให้เป็นความลับ และท่านไม่ต้องลงชื่อ กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

สำหรับผลการศึกษา จะสรุปออกมาเป็นส่วนรวมไม่เฉพาะเจาะจงต่อบุคคลใด และจะได้นำไปใช้ประโยชน์แก่นักเรียนรุ่นต่อไปด้วย

ขอขอบคุณในความร่วมมือด้วยดีของท่าน

ธีระกาน ประมุข

(นางรัตนา ประมุข)

นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ก่อนจะตอบแบบสอบถามแต่ละชุด ขอให้ท่านอ่านคำชี้แจง และรายละเอียดต่าง ๆ ให้เข้าใจเสียก่อน มิเช่นนั้นอาจทำผิดพลาดได้ ถ้านักเรียนสงสัย โปรดถามผู้ควบคุมการตอบแบบสอบถามนี้

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

แบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน และพ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียน ขอให้ท่านพิจารณาคำถามให้ละเอียด และกาเครื่องหมาย ✓ หรือตอบคำถามทุกข้อให้ตรงความเป็นจริงที่สุด

แบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครอง ซึ่งปฏิบัติกับนักเรียนในชีวิตประจำวัน ให้ท่านพิจารณาคำถามให้ละเอียด แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงตามความรู้สึกมากน้อยตรงกับความเป็นจริง กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

แบบสอบถามนักเรียน (ชุดที่ 1)

1. ท่านกำลังศึกษาชั้น .....

2. เพศ ชาย หญิง

3. รายได้ของผู้ปกครอง (โดยประมาณ)

มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือน หรือน้อยกว่า 36,000 บาทต่อปี

มีรายได้ตั้งแต่ 3,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป หรือ 36,000 บาทต่อปีขึ้นไป

4. อายุของผู้ปกครอง (ในกรณีที่นักเรียนไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ให้ถือหัวหน้าครอบครัวเป็นหลัก)

บิดา อายุ.....ปี

มารดา อายุ.....ปี

5. สภาพทางการสมรสของบิดามารดา

บิดาอยู่ด้วยกัน

หย่าร้าง

ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายถึงแก่กรรม (โปรดระบุ) .....

บิดาหรือมารดาแต่งงานใหม่ (โปรดระบุ)

คำชี้แจง (การตอบแบบสอบถามชุดที่ 2)

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครองที่ปฏิบัติต่อท่านตามสภาพความเป็นจริงในครอบครัว ขอให้ท่านพิจารณาข้อความคำถามให้ละเอียดแล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน (พ่อแม่ในที่นี้รวมทั้งผู้ปกครองในกรณีที่คุณผู้ปกครองของท่านไม่ใช่พ่อแม่ด้วย)

ในการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะขึ้นอยู่กับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านที่มีต่อเหตุการณ์นั้น ๆ ขอให้ท่านตอบให้ตรงต่อความรู้สึกและความต้องการของท่านให้มากที่สุด กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้และจะนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมสัมพันธภาพอันดีระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ต่อไป

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ท่านมีความรู้สึกต่อวิธีการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ความคิดเห็น	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
0	ข้าพเจ้าพอใจที่ผู้ปกครองจ่ายเงินให้ข้าพเจ้าใช้เป็นรายเดือน.....			✓		
00	ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ปกครองยกโทษให้เมื่อข้าพเจ้าทำความผิด.....					✓

จากตัวอย่าง

ข้อหนึ่ง ถ้าท่านพอใจให้ผู้ปกครองจ่ายเงินให้ท่านเป็นรายเดือนในระดับปานกลาง ก็เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ปานกลาง

ข้อสอง ถ้าท่านต้องการให้ผู้ปกครองยกโทษให้เมื่อท่านทำความผิดมากที่สุด ก็เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มากที่สุด เป็นต้น

แบบสอบถามนักเรียน (ชุดที่ 2)

ท่านมีความรู้สึกต่อวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครองในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ความคิดเห็น	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1.	การกวดขันของผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าใช้เวลาเฉพาะการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ข้าพเจ้ามีเวลาทำงานส่วนตัว เล่น และพักผ่อน ตามต้องการ	น้อย				
2.	การฟังวิทยุในขณะที่ทำการบ้าน หรือดูหนังสือ ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียน					
3.	การดูโทรทัศน์ในขณะที่ทำการบ้าน หรือดูหนังสือ ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียน					
4.	การที่ผู้ปกครองกำหนดเวลาไว้ให้ปฏิบัติตาม เช่น เวลาดูหนังสือ ทำงานบ้าน ดูโทรทัศน์ ฯลฯ เป็นการเหมาะสม					
5.	การใช้เวลาเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนของข้าพเจ้าเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สมควรจะได้รับ การกวดขันจากผู้ปกครอง	น้อย				
6.	ข้าพเจ้าสามารถประพฤติปฏิบัติตนตามเพื่อนที่ผู้ปกครองยกย่องว่าเรียนเก่งได้					
7.	การตัดสินใจเลือกสถานศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพ ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ปกครองเป็นผู้ตัดสินใจ					
8.	เมื่อผลการเรียนของข้าพเจ้าต่ำลง ข้าพเจ้าควรจะได้รับ การคำหนิจากผู้ปกครอง	น้อย				
9.	การอ่านหนังสืออื่นที่ไม่ใช่ตำราเรียน น่าจะเป็นผลเสียต่อการเรียน					
10.	การทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้มีผลกระทบกระเทือนต่อการเล่าเรียน	น้อย				

ข้อที่	ความคิดเห็น	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
11.	ข้าพเจ้าเห็นว่า การขอร้องหรือการคัดค้านของข้าพเจ้า ผู้ปกครองควรมีส่วนในการจัดหา หรือเลือกแบบให้					
12.	การที่ไว้มยาว, ไวน์ทวดเครา หรือใช้เครื่องสำอางค์ตามสมัยนิยม ควรจะได้รับการติเตียนจากผู้ปกครอง					
13.	การไปค้างบ้านผู้อื่นเมื่อมีธุระจำเป็น น่าจะมีผลเสียแก่ตนเอง					
14.	การออกไปเที่ยวนอกบ้าน ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนเอง					
15.	การที่ผู้ปกครองห้ามไม่ให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ในเวลากลางคืน เป็นสิ่งที่เหมาะสม					
16.	การออกไปเที่ยวกับเพื่อนเพศเดียวกัน ในเวลากลางคืน ควรได้รับการห้ามปรามจากผู้ปกครอง					
17.	ผู้ปกครองมักแสดงความพอใจเมื่อข้าพเจ้ามีเพื่อนมาหาที่บ้าน หรือเมื่อเพื่อนชักชวนให้ออกไปเที่ยวนอกบ้านด้วยกัน					
18.	ข้าพเจ้าได้รับความสะดวกในการติดต่อกับเพื่อนทางจดหมาย หรือพูดคุยกันทางโทรศัพท์ เมื่ออยู่บ้านของตนเอง					
19.	ข้าพเจ้าเต็มใจไปร่วมการทำบุญในวันสำคัญทางศาสนากับผู้ปกครอง หรือเมื่อผู้ปกครองขอให้ไป					
20.	การประพฤติปฏิบัติตนตามประเพณีดั้งเดิม เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน					
21.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อผู้ปกครองนำเรื่องความคิด ความเก่งของบุตรหลานไปคุยอวดแก่ผู้อื่น					

ไม่ตอบผู้ปกครอง

ไม่ตอบ

การพูดกับเพื่อนในกรณี

ไม่ไปอวดคนอื่น

การไปอวดคนอื่น

ข้อที่	ความคิดเห็น	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
22.	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อผู้ปกครองเข้มงวดเหตุผลและขอร้อง ข้าพเจ้าไม่ให้ไปงานรื่นเริงต่าง ๆ เช่นงาน ประจำปี งานบอลล์ เป็นต้น					
23.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณปกครองเห็นว่าการไปศึกษา, ภาพยนตร์, การเล่นเกมต่าง ๆ ที่เด็กสนใจเป็น การพักผ่อนที่ควรส่งเสริม					
24.	การไปทัศนศึกษา การท่องเที่ยวไกล ๆ อาจมีอันตราย					
25.	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อผู้ปกครองกวัดขั้นข้าพเจ้า ให้ใช้จ่ายอย่างประหยัด					
26.	ข้าพเจ้าเต็มใจทำหน้าที่ ที่ผู้ปกครองมอบหมาย ให้รับผิดชอบในครอบครัว					
27.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อผู้ปกครองกวัดขั้นให้ ฉันแต่เขา					
28.	การที่ผู้ปกครองมีความเห็นไม่ตรงกัน ทุกคน ในครอบครัวมักจะทนได้					
29.	การที่ผู้ปกครองมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพื่อนบ้าน ก่อให้เกิดความพอใจแก่คนในบ้าน					
30.	เมื่อผู้ปกครองมีความเห็นขัดแย้งกับคนในบ้าน ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจผู้ปกครอง					
31.	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าคอยดูแลเรื่องการ รับประทานอาหารให้ตรงเวลาและ รับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์					
32.	การที่ผู้ปกครองให้ความรักและเอาใจใส่ บุตรหลานไม่เท่ากันเป็นผลดีต่อจิตใจของเด็ก					

ข้อ	ความคิดเห็น	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
33.	การหัวโทะช่วยการคุกคามหรือเขี่ยนก็ช่วยอารมณ์ ทำให้เกิดผลดีคือความประพฤติของเด็ก					
34.	ชาวเขาพอใจที่ผู้ปกครองคอยดูแลเรื่องการรักษา ความสะอาดของร่างกาย และชาวของเครื่องใช้ ของชาวเขา					
35.	ผู้ปกครองปล่อยให้ชาวเขาใช้เวลาในการแต่งกาย ตามความต้องการ					
36.	ชาวเขารู้สึกว่าผู้ปกครองมีเวลาอยู่ใกล้ชิดกับ ชาวเขาตามที่ชาวเขาต้องการ					
37.	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำและช่วยตัดสินใจใน ทุกเรื่องที่ชาวเขาต้องการทำ					
38.	การที่ผู้ปกครองยกตัวอย่างพี่น้องหรือเพื่อนบ้าน ที่มีความประพฤติดี ช่วยเ้าชาวเขาปฏิบัติตัวดีขึ้น					
39.	การรักษาบรรยากาศในการรับประทานอาหาร การเดิน นิ่ง นอน พักจา ตลอดจนการ วางตัวตามผู้ปกครองอบรมสั่งสอนนั้น ชาวเขา สามารถปฏิบัติตามได้					
40.	การรักษาบรรยากาศตามแบบแผนโบราณที่ปฏิบัติ กันมา เป็นสิ่งที่คนในปัจจุบันต้องรักษาและปฏิบัติตาม					
41.	การวางตัวเมื่อคบกับเพื่อนต่างเพศ เป็นเรื่อง ต้องเรียนรู้ก่อนการปฏิบัติ					
42.	การพูดคุยอย่างสนุกสนานในหมู่เพื่อนฝูงตอหนา ผู้ใหญ่จะได้รับการวางตัวดี					
43.	การคบเพื่อนที่พุกจาไม่สุภาพ คมสรวล สบขบหรือ เล่นการพนัน หรือชอบเที่ยวเป็นสิ่งที่ไม่ เลื่อมเลียม					

ข้อที่	ความคิดเห็น	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
44.	ความคิดของชาวเจากับผู้ปกครองเกี่ยวกับ การรักษาประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิม เป็นไป ในแนวเดียวกัน					
45.	ผู้ปกครองยินยอมให้ชาวเจากลับบ้านเมื่อเวลาได้					
46.	ชาวเจารู้สึกพอใจเมื่อได้รับการขอร้องจาก ผู้ปกครองให้เล่นหรือใช้เวลาว่างอยู่ในบ้าน					
47.	การที่ผู้ปกครองคอยอบรมสั่งสอนให้เรียนรู้ใน สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชาวเจาในอนาคต เป็นเรื่องจำเป็นต้องรับฟัง					
48.	ชาวเจามักจะชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบก่อนออก จากบ้านว่าจะไปไหน และไปกับใคร					
49.	เมื่อชาวเจาต้องการออกนอกบ้าน มักจะได้รับ การอนุญาตจากผู้ปกครอง					
50.	ชาวเจารู้สึกว่าผู้ปกครองให้อิสระแก่ชาวเจา ตามที่ต้องการ					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรุงเทพฯ 11

วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2520

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ท่านผู้ปกครองที่นับถือ

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะทำการศึกษา วิจัยการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรหลานโดยทั่ว ๆ ไปในสังคมไทย เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางร่วมมือกันระหว่างบ้านกับโรงเรียนในการแนะแนว ให้นักเรียนมีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุข และใช้ความสามารถทางสมองที่ตนมีอยู่อย่างเต็มที่

ข้าพเจ้าใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล จึงขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ สำหรับแบบสอบถามนี้ไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าน้ำหนัก เพราะขึ้นอยู่กับความเห็นของแต่ละบุคคลที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุด ค่าตอบแทนของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ ท่านไม่ต้องเขียนชื่อของท่านลงในแบบสอบถาม ข้าพเจ้าจะเก็บค่าตอบแทนไว้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น โดยมีให้มีผลเสียหายแก่ท่านหรือบุตรหลานของท่านแต่อย่างใด

เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว กรุณาส่งคืนโรงเรียนที่บุตรหลานของท่านศึกษาอยู่ โดยเร็วที่สุด จะเป็นพระคุณยิ่ง หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ธีรพร ปะบุตร

(นางรัตนา ปะบุตร)

นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกที่ท่านมีความต้องการให้เด็กประพฤติปฏิบัติตนตามที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม ขอท่านได้โปรดพิจารณาข้อความโดยละเอียด และขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกหรือความเป็นจริงในกระดาษคำตอบ

ข้อสำคัญในการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด เพราะขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละบุคคล ดังนั้น ขอท่านได้โปรดตอบตามความรู้สึกที่แท้จริง และตรงกับที่ท่านได้ปฏิบัติกับบุตรหลานในการปกครองของท่านให้มากที่สุด ซึ่งคำตอบดังกล่าวจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัย เพื่อนำผลการศึกษาดังกล่าวไปใช้ในการแนะแนวการศึกษาแก่นักเรียนโดยทั่วไป

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ในฐานะที่ท่านเป็นพ่อแม่ผู้ปกครอง ท่านเห็นด้วยกับเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อที่	ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	การอบรมเลี้ยงดูเด็กควรยึดสุภาษิตที่ว่า "รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี"					
00	เด็กควรจะได้รับอนุญาตให้แต่งกายตามสมัยนิยม					

ตามตัวอย่าง

ข้อหนึ่ง ถ้าท่านมีความรู้สึกหรือการปฏิบัติตามความเป็นจริงของท่านในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ว่า ควรยึดสุภาษิต "รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี" เมื่อพิจารณาแล้วท่านเห็นว่าควรยึดการอบรมเลี้ยงดูเด็กตามสุภาษิตดังกล่าว อยู่ในระดับ มาก ท่านก็เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มาก

ข้อสอง ที่ว่า "เด็กควรจะได้รับอนุญาตให้แต่งกายตามสมัยนิยม" ถ้าท่านพิจารณาแล้ว ความเห็นของท่านในเรื่องนี้อยู่ในระดับ น้อยที่สุด ก็เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องน้อยที่สุด เป็นต้น

แบบสอบถามพ่อแม่ผู้ปกครอง

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านมีความคิดเห็นในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อ	ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ผู้ปกครองมีหน้าที่ต้องกวาดขันให้เด็กสนใจเฉพาะเรื่องการศึกษาเล่าเรียน					
2.	การปล่อยให้เด็กเปิดวิทยุฟังในขณะที่ทำการบ้าน หรือหนังสือจะทำให้เป็นผลเสียต่อการเรียน					
3.	การที่เด็กดูโทรทัศน์พร้อม ๆ กับการทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือเรียน จะเป็นผลเสียต่อการเรียน					
4.	ผู้ปกครองควรกำหนดเวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กปฏิบัติ เช่น เวลาดูหนังสือ ทำงานบ้าน ดูโทรทัศน์ เป็นต้น					
5.	การหมั่นตักเตือนบุตรหลานให้เอาใจใส่ในการเล่าเรียน จะช่วยให้เขาเรียนดีขึ้น					
6.	การแนะนำให้บุตรหลานเอาเยี่ยงอย่างคนที่เรียนเก่ง จะทำให้เด็กมีความพยายามในการเรียนดีขึ้น					
7.	การตัดสินใจในการเลือกวิชาเรียน หรือเลือกอาชีพของเด็ก ควรจะให้ผู้ใหญ่มีส่วนในการตัดสินใจด้วย					
8.	ถ้าได้รับรายงานผลการเรียนของเด็กต่ำลง จำเป็นต้องว่ากล่าวตักเตือนกัน					
9.	การอ่านหนังสือที่ไม่ใช่ตำราเรียน ทำให้ผลการเรียนเสียได้					
10.	การทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนของนักเรียน ก่อให้เกิดผลเสียต่อการศึกษเล่าเรียน					

ข้อ	ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11.	การเลือกซื้อของหรือตัดเสื้อผ้าของเด็กควรอยู่ในความเห็นชอบของผู้ปกครอง เพื่อให้เหมาะสมกับรูปร่าง, วัย และฐานะ					
12.	ถ้าเด็กของท่านไว้มขยาว ไหวหนวดเครา ตลอดจนใช้เครื่องสำอางค์ ซึ่งเป็นการไม่เหมาะสม ท่านควรวากกล่าวตักเตือน					
13.	การปล่อยให้เด็กไปค้างบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ญาติ เป็นผลเสียแก่ตัวเด็ก					
14.	การปล่อยให้เด็กให้ไปเที่ยวนอกบ้าน อาจทำให้เขาประพฤติกไม่ดี					
15.	เด็กไม่ควรจะไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะเวลากลางคืน					
16.	เด็กไม่ควรออกไปเที่ยวกลางคืน แม้ว่าจะไปกับเพื่อนเพศเดียวกัน					
17.	การที่เด็กพาเพื่อนฝูงมาเที่ยวบ้าน หรือพากันออกไปเที่ยวนอกบ้าน เป็นสิ่งที่ทำให้ท่านรำคาญใจ					
18.	การที่เด็กเขียนจดหมายถึงกัน หรือติดต่อกันทางโทรศัพท์ มักก่อความรำคาญให้แก่ท่าน					
19.	เด็กควรจะได้ไปร่วมในงานทำบุญวันสำคัญทางศาสนา					
20.	ประเพณีดั้งเดิมเป็นสิ่งดี ควรอบรมสั่งสอนให้เด็กได้ปฏิบัติตาม					
21.	ท่านมีความภูมิใจที่บุตรหลานเรียนเก่ง หรือมีส่วนดีอย่างอื่น ที่สามารถจะคุยอวดผู้อื่นได้					
22.	ผู้ปกครองควรควบคุมการไปทำงานรื่นเริงต่าง ๆ ของเด็ก เช่นงานประจำปี งานบอลลี่ เป็นต้น					

ข้อที่	ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23.	ผู้ปกครองควรควบคุมการไปลูกกีฬา ว่ายน้ำ หรือการเล่นต่าง ๆ ซึ่งเด็กถือเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ					
24.	การเดินทางไปทัศนจร หรือท่องเที่ยวไกล ๆ มักทำให้เกิดอันตรายแก่เด็ก					
25.	ก่อนจ่ายเงินให้เด็ก ผู้ปกครองควรพิจารณาทุกครั้ง และให้ใช้จ่ายอย่างประหยัด					
26.	เด็กควรได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รับผิดชอบงานในบ้าน					
27.	เด็กควรที่จะต้องถูกกวาดขันให้ตนแต่เช้าทุกวัน					
28.	ท่านต้องคอยวากลาวตักเตือนสมาชิกในครอบครัวที่ปฏิบัติตนไม่เหมาะสม					
29.	เพื่อนบ้านมักก่อเหตุทะเลาะกับท่าน จนเป็นที่รำคาญของคนในครอบครัว					
30.	เมื่อท่านมีความขัดแย้งกับคนในบ้าน บุตรหลานของท่านมักเห็นใจท่าน					
31.	ท่านต้องคอยดูแลบุตรหลานให้รับประทานอาหารเป็นเวลา และให้อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย					
32.	ผู้ใหญ่มักจะให้ความรักใคร่เมตตาเป็นพิเศษต่อบุตรหลานที่ปฏิบัติดี					
33.	เด็กในปกครองของท่านมักประพฤติตนไม่ดี จนต้องทำโทษกันบ่อย ๆ					
34.	ท่านต้องคอยกวาดขันเรื่องความสะอาดของร่างกาย และข้าวของเครื่องใช้ของเด็กเป็นประจำ					

ข้อที่	ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
35.	ท่านต้องคอยวากลาวตักเตือนบุตรหลานที่สนใจในเรื่องการแต่งกายมากกว่าการเล่าเรียน					
36.	ท่านมีฐานะมากจนต้องมอบหมายให้ผู้นอกดูแลบุตรหลานแทน					
37.	การที่เด็กจะตัดสินใจทำสิ่งใด ผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยคิดและให้ความเห็น					
38.	เด็กควรเอาตัวอย่างพี่น้อง หรือเพื่อนบ้านที่ประพฤติเรียบร้อย					
39.	การฝึกมารยาทในเรื่องการรับประทานอาหาร การเดิน, นั่ง, นอน, พุดจา ตลอดจนการวางตัวให้เหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็นต้องสอนเด็ก					
40.	ควรให้เด็กทราบถึงกิริยามรรยาทอันดีงาม ซึ่งคนสมัยก่อนยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ					
41.	เด็กควรได้รับการอบรมเรื่องการวางตัวเมื่อกับเพื่อนต่างเพศ					
42.	เด็กไม่ควรส่งเสียงเฮฮา สนุกสนานในกลุ่มเพื่อน เพราะจะทำให้เกิดความรำคาญแก่บุคคลอื่น					
43.	ถ้าเด็กคบเพื่อนที่พุดจาไม่สุภาพ คับสุรา, สูบบุหรี่ เล่นการพนัน และชอบเที่ยว ควรได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครอง					
44.	การประพฤติปฏิบัติตนของเด็กปัจจุบันจำเป็นต้องเป็นไปตามแบบแผนที่มีมาแต่โบราณ					
45.	ถ้าบุตรหลานของท่านกลับบ้านผิดเวลา ควรจะได้รับการวากลาวตักเตือน					

ข้อ	ความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
46.	เด็กควรจะเล่นเฉพาะในบ้าน ไม่ควรออกไปเล่นนอกบ้าน หรือไปเที่ยวบ้านผู้อื่น					
47.	ท่านต้องคอยพ่่าสอนให้เด็กเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เขามีแนวทางในการปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง					
48.	ควรฝึกเด็กให้ขออนุญาตทุกครั้งก่อนออกจากบ้าน โดยให้เขาชี้แจงว่าจะไปที่ไหน ไปกับใคร					
49.	ก่อนจะอนุญาตให้เด็กออกจากบ้านต้องได้รับพิจารณาจากผู้ใหญ่เสียก่อน					
50.	เด็กทุกคนแม่จะโตแล้ว ก็ยังต้องการความดูแลอย่างใกล้ชิด					

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือ